

Sdružení salesiánů spolupracovníků

PLÁN APOŠTOLSKÉHO ŽIVOTA

**STANOVY
PRAVIDLA**

Překlad italského originálu

Progetto di vita apostolica, Associazione dei Salesiani

Cooperatori – Statuto, Regolamento,

který byl vyhlášen hlavním představeným v Římě
dne 8. 12. 2013.

Vydáno v Praze v roce 200. výročí narození Dona Boska.

DIREZIONE GENERALE OPERE DON BOSCO
Via della Pisana 1111 – 00163 Roma

Hlavní představený

APPROVAZIONE DELLA TRADUZIONE IN LINGUA CECA

In accordo con i revisori da me delegati, che riconoscono la piena conformità della presente traduzione ceca con il nuovo testo ufficiale del „Progetto di Vita Apostolica“ dell’Associazione dei Salesiani Cooperatori, ne autorizzo la stampa.

SCHVÁLENÍ PŘEKLADU DO ČESKÉHO JAZYKA

V souladu se mnou pověřenými kontrolními orgány, které potvrzují shodu tohoto českého překladu s novým oficiálním textem „Plánu apoštolského života“ Sdružení salesiánů spolupracovníků, schvaluji jeho tiskové vydání.

D. Ángel Fernández Artime
Rettor Maggiore

V Římě 3. června 2015

PLÁN APOŠTOLSKÉHO ŽIVOTA

Představení

Milí salesiáni spolupracovníci.

Kongregace pro společnosti zasvěceného života a společnosti apoštolského života dekretem ze dne 29. dubna 2013 potvrdila a schválila v definitivní podobě váš Plán apoštolského života. Ten je nyní chartou vaší identity v církvi, v salesiánské rodině a ve společnosti.

Nabízí se vám jako „kniha života“, která vás má stále provázet. Obsahuje obnovené Stanovy a Pravidla Sdružení salesiánů spolupracovníků. Takto schválený Plán apoštolského života zaručuje věrnost původní inspiraci Dona Boska, duchovní, teologický a pastorační soulad s Druhým vatikánským koncilem a s Učitelským úřadem církve, kontinuitu s předchozími Pravidly apoštolského života a křesťanskou a salesiánskou odpověď na nové výzvy světa.

Tento obnovený Plán apoštolského života oficiálně vyhláší jako hlavní představený a nástupce dona Boska dne 8. prosince 2013, na slavnost Neposkvrněného početí Panny Marie. Ve výroční den, který znamenal začátek našeho povolání a poslání ve světě.

Vyzývám vás, abyste ho přijali s vděčností a nadějí, jako se přijímá vzácný poklad.

Stanovy musí od okamžiku schválení zaujmout privilegované místo jak v osobním životě každého salesiána spolupracovníka a spolupracovnice, tak i v životě celého Sdružení. To s sebou přináší úlohu poznat jejich obsah a vnitřně se ztotožnit s jejich hodnotami.

Stanovy popisují duchovní bohatství vaší charizmatické identity, definují váš apoštolský projekt, načrtávají cestu vašeho posvěcení a vyzývají vás svědčit o nich jako o největším daru.

Stanovy obsahují i to, co se vztahuje ke struktuře Sdružení, ale ve vlastním smyslu nejsou pouze textem právnických norem ani jednoduchým doktrinálním výkladem. Načrtávají profil salesiána spolupracovníka, aby byl způsobilý pro své povolání a poslání: být podle původní myšlenky Dona Boska pravým salesiánem ve světě, zaníceným spolupracovníkem Boha ve velkých oblastech salesiánského poslání – rodině, práci s mládeží, výchově, preventivním systému, angažovanosti v sociální a politické oblasti – s přednostní pozorností pro chudé, vyloučené, nemocné a pro lidi vytlačené na okraj společnosti.

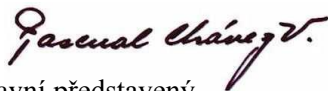
Stanovy jsou úzce spojeny se zakladatelem, který chtěl, abyste jeho ducha odevzdávali druhým, v nich můžete najít Dona Boska. Vaše láska k němu se uskutečňuje přijetím tohoto evangelního projektu do vašeho života.

Důležitým doplněním Stanov jsou Pravidla, která do operativní a normativní podoby promítají velké evangelijní inspi-race samotných Stanov. Jsou jejich praktickou aplikací, a to v takové míře, že podstatné poznání Stanov není úplné bez

přiměřeného studia Pravidel. Jde samozřejmě o dva texty rozdílné povahy, to však nemá vést k jejich vzájemné konkurenci, ale k potřebné integraci. První text (Stanovy) představuje chartu vaší identity a obsahuje projekt zakladatele, normy týkající se animace a řízení Sdružení, schválené kompetentní církevní autoritou, které mohou být upravovány pouze s jejím souhlasem, i náležitě sjednocené duchovní a právní prvky. Druhý text (Pravidla) obsahuje konkrétní a praktickou aplikaci Stanov ve věcech všeobecného zájmu, které jsou platné a mají být uskutečňované v celém Sdružení. Pravidla je vzhledem k jejich povaze možné upravovat snáze, protože některé normy byly sestavené s ohledem na určité historické podmínky, které jsou měnitelné.

Drazí salesiáni spolupracovníci, odevzdávám vám tuto „knihu života“ jako velmi vzácný dar a dávám vám za úkol, abyste ji poznali a vnitřně se s ní ztotožnili. Měla by se stát předmětem studia, osvojení, modlitby a života.

Odevzdávám vám ji se srdcem otce, se srdcem dona Boska a svěřuji vás všechny Panně Marii Pomocnici. Ona vás vezme za ruku a bude vaší matkou a učitelkou.

Don Pascual Chávez V., SDB, hlavní představený

V Římě 8. prosince 2013 o slavnosti Neposkvrněného početí Panny Marie

ASSOCIAZIONE SALESIANI COOPERATORI

Consiglio Mondiale

Koordinátorka
světové rady

Vzácný dar, „knih života“, kterou nám přinášejí tyto stránky, je ovocem dlouhé práce, rozlišování, studia a modlitby, ve které byli angažováni salesiáni spolupracovníci z celého světa – s úsilím se obnovit, abychom stále lépe a se srdcem Dona Boska odpovídali na nové výzvy, které před nás klade globalizovaná a sekularizovaná společnost.

Věrnost původní myšlenky, kterou měl s námi náš zakladatel – být pravými salesiány povolányi žít ve světě, bez toho, abychom patřili světu – je pojivem tohoto Plánu apoštolského života, ze kterého vyrůstá odpověď nás jako laiků na výzvu učitelského úřadu církve a salesiánské rodiny.

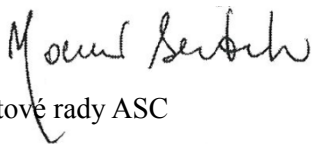
Stanovy jsou chartou naší salesiánské identity, popisují naši spiritualitu, ukazují na náš apoštolský závazek, určují cestu posvěcování, kterou chceme – v hluboké jednotě s celou salesiánskou rodinou – kráčet a svědčit tak o Lásce a Naději.

Pravidla v operativním smyslu shrnují a popisují evangelní projekt Stanov a vytvářejí tak jeden harmonický celek, který nám pomůže zůstat pevnými ve víře, zakořeněnými v kultuře

života, která se staví na odpor šířícímu se sobeckému relativizmu společnosti.

Mladí, rodiny, vyloučení ze společnosti a chudí se stále větší dychtivostí očekávají konkrétní odpověď, kterou může dát pouze ten, kdo chce zde a teď spolupracovat s Bohem na uskutečňování Království lásky a spravedlnosti.

Přijměme společně duchovní bohatství, které nám nabízí tento Plán apoštolského života, a udělejme z našeho salesiánského úsilí co nejupřímnější a nejnadšenější ANO našemu Pánu, s co největší důvěrou k němu.

Noemi Bertola, koordinátorka světové rady ASC

Plán apoštolského života

STANOVY

Předmluva

Křesťanům se nabízejí různé cesty, jak prožívat víru, kterou přijali křtem. Někteří jsou působením Ducha svatého přitahováni osobností Dona Boska a uskutečňují touhu „pracovat spolu s ním“ tak, že jako laici nebo diecézní duchovní prožívají stejné charisma jako členové Společnosti svatého Františka Saleského.

Don Bosco se od začátku svého působení snažil vytvořit společenství spolupracovníků svého díla. Pozval laiky, muže a ženy, i diecézní duchovní, aby „spolupracovali“ na jeho poslání zaměřeném na záchranu mládeže, především chudé a opuštěné. V roce 1876 jasně definoval plán jejich života v „Pravidlech salesiánských spolupracovníků“, která byla později církví schválena.¹ Dnes salesiáni spolupracovníci a salesiánky spolupracovnice působí po celém světě.

Stanovy popisují Plán apoštolského života. Nabízejí autentickou cestu ke svatosti uskutečňováním lásky při práci pro spásu duší. Salesiáni spolupracovníci a salesiánky spolupracovnice² spoléhají na věrnost Boha Otce, který je povolal.

¹ Srov. Mons. Magnasco, Dekret z 15. 12. 1877 a přeepsaný 22. 12. 1877, MB XIII, 604.

² MB XI, 82-83.

*„Ne vy jste vyvolili mne, ale já jsem vyvolil vás a ustanovil jsem vás, abyste šli a nesli ovoce a vaše ovoce aby zůstalo.“
(Jan 15,16)*

Kap. I

Salesián spolupracovník a salesiánka spolupracovnice v salesiánské rodině a ve světě

Čl. 1

Zakladatel: člověk poslaný Bohem

Duch svatý, aby přispěl k záchraně mládeže, „nejkřehčí a nejdrahocennější části lidské společnosti“, ³ povolal na mateřskou přímluvu Panny Marie svatého Jana Boska, který založil Společnost svatého Františka Saleského (1859) a spolu se svatou Marií Dominikou Mazzarellovou Institut Dcer Panny Marie Pomocnice (1872). Sílu apoštolátního působení salesiánského charismatu dále rozšířil oficiálním založením Zbožného sdružení salesiánských spolupracovníků (1876) jako třetí větve salesiánské rodiny, sjednocené se Společností svatého Františka Saleského, která je označována také jako Salesiánská společnost svatého Jana Boska nebo jako Salesiánská kongregace.

Duch svatý dal svatému Janu Boskovi srdce otce a učitele, který je schopný plně se darovat, a vnukl mu výchovnou metodu zcela proniknutou láskou dobrého pastýře.

³ MB II, 45; Srov. MB VII, 291.

Čl. 2

Salesiáni spolupracovníci: specifické povolání v církvi

§ 1. Žít jako salesiáni spolupracovníci znamená odpovědět na apoštolské salesiánské povolání, které je darem Ducha svatého, tedy přijmout zvláštní způsob prožívání evangelia a podílet se na poslání církve. Je to svobodná volba, která ovlivňuje celý život.

§ 2. Touto cestou mohou jít katoličtí křesťané v jakýchkoli kulturních a společenských podmínkách, kteří se cítí být povoláni žít každodenně život víry charakterizovaný dvěma postoji:

a) vnímají Boha jako Otce a Lásku, která přináší spásu, setkává se v Ježíši Kristu s jednorozeným Synem Božím a dokonalým Otcovým apoštolem a žijí v důvěrném spojení s Duchem svatým, pramenem života Božího lidu ve světě;

b) chápou své povolání a konkrétní poslání přispívat ke spáse mládeže, a tak se zapojují do stejného poslání k mládeži a lidovým vrstvám jako Don Bosco.⁴

Čl. 3

Jediné povolání: dva způsoby jeho prožívání

§ 1. Podle pojetí Dona Boska mohou do Sdružení salesiánů spolupracovníků vstupovat jak laici, tak diecézní duchovní.

⁴ Srov. DBP IV.

§ 2. Salesiáni spolupracovníci, kteří jsou laiky, uskutečňují svůj apoštolátní závazek a prožívají salesiánského ducha v každodenních situacích svého života a své práce s vnímavostí a způsobem, jenž je charakteristický pro laiky.

§ 3. Salesiáni spolupracovníci, kteří jsou biskupy, diecézními kněžími nebo jáhny, se ve své službě inspirují pastorační láskou Dona Boska, který je pro ně vzorem kněžského života především tím, že klade důraz na službu mládeži a lidovým vrstvám.⁵

Čl. 4

Sdružení v církvi

§ 1. Sdružení salesiánů spolupracovníků je v církvi schváleno Apoštolským stolcem⁶ jako veřejné sdružení věřících a podílí se na duchovním dědictví Společnosti svatého Františka Saleského.

Členové Sdružení jménem církve aktivně spolupracují na salesiánském poslání pod vedením hlavního představeného jako nástupce Dona Boska, v duchu věrnosti pastýřům a ve spolupráci s jinými složkami v církvi.

⁵ Srov. CIC kán. 278.

⁶ Pio IX, Breve *‘Cum Sicuti’* (9/05/1876), *MB XI*, 77. 546 – Giovanni Paolo II RVA(9/05/1986), Prot.n.T9-1/86 – Benedetto XVI PVA ad experimentum (15/03/2007), Prot.n.T9-1/2006 – Francesco PVA Definitivo(29/04/13).

§ 2. Salesiáni spolupracovníci projevují synovskou úctu Svätému otci.

§ 3. Sdružení salesiánů spolupracovníků je veřejnou církevní právnickou osobou.⁷ Svoje ústřední sídlo má v Římě.

Čl. 5

Sdružení v salesiánské rodině

Sdružení salesiánů spolupracovníků je jednou ze skupin salesiánské rodiny. Spolu se Společností svätého Františka Saleského, s Institutem Dcer Panny Marie Pomocnice a dalšími oficiálně uznanými skupinami⁸ je nositelem společného salesiánského povolání a je spoluodpovědné za uskutečňování plánu Dona Boska v církvi a ve světě.

Sdružení přináší salesiánské rodině specifické hodnoty svého života ve světě, ale současně respektuje identitu a autonomii jednotlivých skupin. Žije ve zvláště těsném společenství se Společností svätého Františka Saleského, která má v salesiánské rodině podle přání zakladatele zvláštní zodpovědnost.

Čl. 6

Salesiáni spolupracovníci: salesiáni ve světě

Salesiáni spolupracovníci prožívají svoji víru v sekulárním prostředí, ve kterém žijí. Inspirují se apoštolátním plánem Dona Boska a vytvářejí živé společenství s ostatními členy

⁷ Srov. CIC kán. 313.

⁸ Srov. ACS 304, str. 57–61.

salesiánské rodiny. V bratrské spolupráci s nimi se zapojují do stejného poslání k mládeži a lidovým vrstvám, pracují pro dobro církve a občanské společnosti způsobem, který odpovídá jejich vlastním podmínkám a konkrétním možnostem.⁹

⁹ Srov. PASCUAL CHÁVEZ: *Charta identity salesiánské rodiny*. Roma 2012.

„Vy jste sůl země. Vy jste světlo světa. Nemůže zůstat skryto město ležící na hoře. Tak ať svítí světlo vaše před lidmi, aby viděli vaše dobré skutky a vzdali slávu vašemu Otci v nebesích.“
(Mt 5,13-16)

Kap. II

Apoštolátní úsilí salesiána spolupracovníka a salesiánky spolupracovnice

Čl. 7

Svědék blahoslavenství

Duch blahoslavenství proniká osobní životní styl salesiána spolupracovníka a zavazuje ho, aby šířením evangelia ovlivňoval kulturu a společenský život. Žije ve spojení s Kristem, věří, že všichni pokřtění jsou povoláni k dokonalosti lásky,¹⁰ a vydává svědectví svým životem tak, že:

- se nechává vést Duchem svatým, který je zdrojem radosti, pokoje a odpuštění;
- užívá svou svobodu v souladu s Božím plánem, proto respektuje autonomii pozemských skutečností a snaží se je využívat ke službě lidem;
- svěřený majetek spravuje v duchu evangelní chudoby se smyslem pro střídmost a sdílí ho s druhými pro společné dobro;

¹⁰ Srov. ChL 16; Srov. Vat. II, GS 72.

- prožívá svou sexualitu podle evangelního pojetí čistoty, která jej vede k citlivému, plnému, radostnému a na lásce založenému životu v manželství nebo v celibátu;
- usiluje o milosrdenství, které otevírá srdce veškeré materiální a morální chudobě a vede k činné pastorační lásce;
- v duchu spravedlnosti vytváří přátelštější svět, ve kterém jsou uznávána a podporována práva všech lidí, zvláště těch nejzranitelnějších;
- snaží se vytvářet pokoj ve světě, který je ohrožován násilím a společenskými konflikty.

Takto prožívaná láska k Bohu a k bližním je jistou cestou ke svatosti.

Čl. 8 Apoštolátní úsilí

§ 1. Salesiáni spolupracovníci uskutečňují svůj apoštolát především plněním každodenních povinností. Následují Ježíše Krista, dokonalého člověka, kterého poslal Otec sloužit lidem ve světě.¹¹ Proto se v běžných životních podmínkách snaží uskutečňovat evangelní ideál lásky k Bohu a k bližním.

§ 2. Inspirováni salesiánským duchem vždy přednostně věnují pozornost mládeži, zvláště chudé a té, která je obětí jakéhokoli odsunutí na okraj společnosti, která je vykořisťována a trpí násilím. Věnují pozornost i těm mladým lidem, kteří

¹¹ Srov. Vat. II, GS 45

vstupují do světa práce, a také těm, u nichž se projevují znaky specifického povolání.

§ 3. Zdůrazňují a brání hodnotu rodiny¹² jako základního prvku občanské společnosti i církve. Snaží se budovat rodinu jako „domácí církev“.¹³ Salesiáni spolupracovníci žijící v manželství uskutečňují své poslání jako „spolupracovníci lásky Boha stvořitele“ a „první a hlavní vychovatelé svých dětí“. Řídí se při tom pedagogikou dobroty, která je součástí preventivního systému.

§ 4. Věnují pozornost sociální nauce církve a sdělovacím prostředkům s důrazem na jejich správné výchovné používání.

§ 5. Podporují misijní činnost církve a zdůrazňují potřebu výchovy lidí k otevřenému dialogu mezi kulturami.

Čl. 9

Úkol křesťansky vychovávat

§ 1. Salesiáni spolupracovníci přijímají podle vzoru Dona Boska závazek vychovávat a evangelizovat¹⁴ tak, aby formovali „čestné občany, dobré křesťany a jednou šťastné obyva-

¹² Srov. ChL 40

¹³ Srov. Vat. II, LG 11

¹⁴ Srov. ACS 290, červenec 1978: E. Viganó, Il progetto educativo salesiano (Salesiánský výchovný projekt), str. 25–35.

tele nebe“. Jsou si vědomi, že jsou stále na cestě k větší lidské a křesťanské zralosti.

§ 2. S mladými lidmi sdílejí zálibu v pravých hodnotách, jako jsou pravda, svoboda, spravedlnost, smysl pro společné dobro a službu.

§ 3. Vedou mladé lidi k tomu, aby se ve víře a ve svátostech setkávali se zmrtvýchvstalým Kristem, nalézali v něm smysl života, a tak rostli jako noví lidé.

§ 4. Pomáhají mladým lidem vytvářet životní plány a jsou pro ně příkladem křesťanské a salesiánské přítomnosti v církvi a ve společnosti.

Čl. 10

Pedagogika dobroty

Salesiáni spolupracovníci při svém výchovném působení:

§ 1. Užívají „preventivní systém“ Dona Boska vyjadřující jeho duchovní a výchovnou zkušenost. Je založen na „rozumu, náboženství a laskavosti“.¹⁵

§ 2. Podporují rodinné prostředí, ve kterém stálý dialog, animace, osobní doprovázení a prožívání společenství pomáhají vnímat Boží přítomnost.

¹⁵ DB, Il Sistema preventivo nell'educazione della gioventù (Preventivní systém ve výchově mládeže), 1877, I; Srov. P. BRAIDO, Il sistema preventivo in un 'decalogo' per educatori (Preventivní systém v „desateru“ pro vychovatele), RSS 4, 1985.

§ 3. Podporují dobro a vychovávají k lásce k životu, zodpovědnosti, solidaritě, sdílení, spolupráci a vzájemnému společenství.

§ 4. Kladou důraz na vnitřní schopnosti člověka a věří v působení milosti. Na mládež se dívají s realistickým optimismem, protože jsou přesvědčeni o výchovné hodnotě zkušenosti víry. Jejich vztah k mladým lidem je inspirován zřetelnou přívětivou láskou.

Čl. 11

Typické činnosti

Salesiáni spolupracovníci jsou otevřeni věnovat se různým formám apoštolátu. Zvláštní pozornost věnují životu ve vlastní rodině, vlastnímu zaměstnání a životu ve Sdružení.¹⁶

Dále se věnují:

- katechezi a křesťanské formaci;
- animaci skupin a hnutí mládeže a animaci rodin;
- spolupráci s výchovnými a vzdělávacími zařízeními;
- sociální službě chudým;
- práci ve sdělovacích prostředcích;
- spolupráci v pastorační povolání;
- misijní práci;
- spolupráci na ekumenickém a mezináboženském dialogu;

¹⁶ Srov. DBP IV,1; Vat. II, LG 35; CDCC 904–906; Srov. DBP IV, 2–5.

- službě v oblasti sociální a politické, s důrazem na svědectví o své víře;
- rozvoji Sdružení.

Čl. 12

Způsoby a oblasti působení

§ 1. Salesiáni spolupracovníci se účastní poslání Sdružení v rámci církve a posilují ho svým úsilím a zapojením dalších osob.

§ 2. Svou pomoc a spolupráci obvykle nabízejí v oblastech, které jim jako laikům otvírají větší pole působnosti, tedy v oblasti občanské, kulturní, společensko-ekonomické, politické, církevní a salesiánské.¹⁷

§ 3. Salesiáni spolupracovníci mohou uskutečňovat svůj apoštolát v projektech, které řídí samo Sdružení, a také prostřednictvím iniciativ reagujících na místní naléhavé potřeby.

¹⁷ MB XVII, 25; Srov. CIC, can 305; ChL 42.

„Čemu jste se u mne naučili, co jste přijali a uslyšeli i spatřili, to číňte. A Bůh pokoje bude s vámi.“ (Flp 4,9)

Kap. III

Salesiánský duch salesiána spolupracovníka a salesiánky spolupracovnice

Čl. 13

Vzácné dědictví

Don Bosco, veden Duchem svatým, prožíval a předal členům své rodiny zvláštní styl života a činnosti: salesiánského ducha.¹⁸

Salesiánský duch je způsob prožívání evangelia pramenící v srdci samotného Krista. Vede k darování se a ke službě. Roste apoštolátní prací a základním zaměřením vnitřní energie na lásku k Bohu a lásku k bližním. Salesiánský duch se projevuje svátostnou spiritualitou, která se uskutečňuje v radostném a optimistickém každodenním životě, v odpovědné službě církvi a občanské společnosti. Je spojen s náročnou askezí, kterou Don Bosco popsal slovy „práce a umírněnost“, to znamená přijímat námahu s radostnou vyrovnaností.

¹⁸ Srov. Charta identity, čl. 22.

Čl. 14

Zkušenost živé víry

§ 1. Salesián spolupracovník přijímá salesiánského ducha jako Boží dar církvi a snaží se přinášet jeho plody v těch podmínkách, v nichž žije jako laik nebo duchovní. Má účast na duchovní zkušenosti Dona Boska a podílí se na šíření salesiánského humanismu, který nabízí jednotlivcům i celé společnosti podněty vedoucí k naději v lepší budoucnost.¹⁹

§ 2. Prožíváním salesiánské spirituality získává „praktickou“ zkušenost se společenstvím církve.

§ 3. Salesián spolupracovník se svěřuje Panně Marii Neposkvrněné a Pomocnici jako své průvodkyni, která ho vede při naplňování jeho apoštolského povolání a pomáhá mu stát se skutečně „Božím spolupracovníkem“²⁰ při uskutečňování Božího plánu spásy. Marii, Pomocnici křesťanů a matku Ježíše, Dobrého Pastýře, prosí o pomoc a nezbytnou sílu k tomu, aby přispíval ke spáse mládeže a dostalo se mu i jeho vlastní spásy. Pro salesiánskou spiritualitu je charakteristické každodenně svěřovat všechno do rukou Panny Marie.

¹⁹ Srov. Charta identity, čl. 7 a 8.

²⁰ 1Kor 3,9.

Čl. 15

Apoštolská láska

§ 1. Srdcem salesiánského ducha je apoštolská a pastorační láska. Ta zpřítomňuje mezi mládeží Otcovo milosrdenství, Kristovu vykupitelskou lásku a sílu Ducha svatého. Don Bosco ji vyjádřil svým heslem „Da mihi animas, cetera tolle“. Vyjadřuje to i název „salesiáni“, když za patrona svého díla vybral svatého Františka Saleského,²¹ vzor křesťanského humanismu, apoštolské horlivosti a vlídnosti, podporovatele spirituality laiků.

§ 2. Tato láska je pro salesiány spolupracovníky Božím darem, který je spojuje s Bohem a s mladými. Je inspirovaná mateřskou přímlovou Panny Marie, která jim pomáhá v každodenním svědectví.

Čl. 16

Salesiánská přítomnost ve světě

§1. Salesiáni spolupracovníci prožívají „těsné sepětí“²² se světem, v kterém žijí, a jsou povoláni být světlem, solí a kvasem. Věří ve vnitřní síly člověka. Sdílejí hodnoty vlastní kultury a snaží se přispívat k tomu, aby se řídila křesťanským humanismem.

²¹ DBP V, 8; F. SALESKÝ: Trattato dell'amore di Dio (Traktát o lásce k Bohu). Edizione-Paoline 1989.

²² Srov. Vat. II, GS 1.

Nové věci přijímají s křesťanským smyslem pro rozlišování. Zapojují do svého života „vše, co je dobré“,²³ zvláště odpovídá-li to potřebám mládeže a znamením doby.

§ 2. Zaujímají konstruktivní a kritický postoj vůči společenským a kulturním výzvám a těžkostem.²⁴ Snaží se šířit ve společnosti křesťanskou kulturu a etiku solidarity a přijetí druhých.

Čl. 17

Styl činnosti

Salesiáni spolupracovníci žijí jako „dobří křesťané a poctiví občané“, posvěcují svůj život každodenní činností, která je založena na jejich spojení s Bohem. Věří v hodnotu života, nezištnosti, bratrské lásky a dobrých sousedských vztahů. Pěstují v sobě takové vlastnosti, které vedou ke každodennímu prožívání radosti a jejímu předávání druhým.

Čl. 18

Styl vztahů

Salesiáni spolupracovníci se inspirují preventivním systémem Dona Boska. Ve svých vztazích projevují laskavost²⁵ jako znamení Boží lásky a jako nástroj k otevření srdcí těch,

²³ 1Sol 5,21.

²⁴ Srov. Vat. II, GS 4,11.

²⁵ Srov. P. BRAIDO: I molti volti dell'amorevolezza (Mnoho podob laskavosti), Rivista di Scienza dell'educazione, 37 (1999) 1, 17–46.

s kterými se setkávají. Jsou připraveni udělat první krok a druhé vždy přijímat s dobrotou, úctou a trpělivostí. Snaží se budovat vztahy důvěry a přátelství, aby kolem sebe vytvářeli rodinnou atmosféru založenou na otevřenosti a srdečnosti. Šíří pokoj a vyjasnění a shodu hledají dialogem.

Čl. 19

Styl modlitby

§ 1. Salesiáni spolupracovníci jsou přesvědčeni, že bez spojení s Ježíšem Kristem nemohou dělat nic.²⁶ Vyzývají Ducha svatého, který jim den co den dává světlo a sílu. Jejich modlitba vychází z Božího slova a je prostá, plná důvěry, radostná, tvořivá, proniknutá apoštolátním nadšením, spojená se životem, ve který přechází. Salesiáni spolupracovníci posilují svůj život modlitby z duchovních zdrojů, které nabízí církve, Sdružení a salesiánská rodina. Aktivně se účastní liturgie a váží si těch způsobů lidové zbožnosti, které obohacují duchovní život.

§ 2. Svou víru posilují svátostným životem. Eucharistie je pro ně pramenem pastorační lásky. Ve svátosti smíření se setkávají s milosrdenstvím Otce, které dává jejich životu charakter stálé a dynamické konverze a pomáhá jim růst ve schopnosti odpouštět.

§ 3. Svůj vnitřní a apoštolský život posilují také duchovními aktivitami, které připravuje Sdružení.

²⁶ Srov. Jan 15,5 a Vat. II, AA 4.

Čl. 20

Ve společenství s Pannou Marií Pomocnicí a s našimi svatými

§ 1. Salesiáni spolupracovníci, podobně jako Don Bosco, chovají synovskou lásku k Panně Marii Pomocnici, Matce církve a lidstva,²⁷ která spolupracovala na spásném poslání Krista a pokračuje v tom i dnes jako Matka a Pomocnice křesťanského lidu. Zvláštním způsobem řídí salesiánskou rodinu. Don Bosco jí svěřil salesiány spolupracovníky, aby je ochraňovala a inspirovala v jejich poslání.

§ 2. Zvlášť vroucně se obracejí na svatého Josefa, patrona všeobecné církve. S důvěrou se dovolávají přimluy svatého Jana Boska, „otce a učitele“²⁸ mládeže a celé salesiánské rodiny.

§ 3. Ze vzorů apoštolského života uctívají především svatého Františka Saleského, svatou Marii Dominiku Mazzarellovou, blahoslavenou Alexandrinu Marii da Costa, matku Markétu a další svaté, blahoslavené a ctihodné ze salesiánské rodiny. Znalost jejich života je pro ně zdrojem inspirace a modlitby.

²⁷ Srov. Charta identity, čl. 11 a 37.

²⁸ Jan Pavel II.: *Iuvenum Patris* (Otec mládeže) – list ke 100. výročí smrti Dona Boska, 1988, 1.

„Proto vás já, vězeň kvůli Pánu, prosím, abyste tomu povolání, kterého se vám dostalo, dělali čest svým životem, vždy skromní, tiší a trpěliví. Snášejte se navzájem v lásce a usilovně hleďte zachovat jednotu Ducha, spojení svazkem pokoje.“ (Ef 4,13)

Kap. IV

Salesián spolupracovník a salesiánka spolupracovnice ve společenství a spolupráci

Čl. 21

Bratři a sestry v Donu Boskovi

Společné apoštolské povolání a příslušnost ke stejnému Sdružení činí ze salesiánů spolupracovníků duchovní bratry a sestry. „Jsou jedno srdce a jedna duše“,²⁹ protože žijí ve společenství sjednoceni duchem Dona Boska.

Radostně se účastní „rodinného života“ Sdružení, aby se navzájem poznávali, společně rostli, vyměňovali si zkušenosti víry a připravovali apoštolátní projekty.

Vzájemným přijímáním podporují život společenství.³⁰

²⁹ Srov. DBP I.

³⁰ Srov. DBP V, 7 a VII, 4–5.

Čl. 22

Spoluodpovědnost za poslání

§ 1. Salesián spolupracovník prožívá odpovědnost za společné poslání a účastní se ho s plným nasazením podle své životní situace, svých schopností a možností. Podílí se tak na odpovědnosti Sdružení za výchovu a evangelizaci. Proto se účastní společného plánování a hodnocení různých činností a voleb členů odpovědných za Sdružení.

Je-li vybrán, aby na jakékoli úrovni převzal odpovědnost, snaží se tento úkol vykonávat věrně a v duchu služby.

§ 2. Každý salesián spolupracovník zodpovědně a se smyslem pro společenství podporuje ekonomickou samostatnost Sdružení, aby mohlo vykonávat své poslání.³¹

Čl. 23

Účast na životě salesiánské rodiny a vztahy s jejími skupinami

§ 1. Salesiáni spolupracovníci jsou věrni odkazu Dona Boska: „Slabé síly, když se spojí, tak se stanou silnými; vezme-li provázek samotný, tak se snadno přetrhne, ale je dost těžké přetrhnout tři provázky spojené dohromady.“³² Proto salesiáni spolupracovníci pečují o společenství a o spolupráci

³¹ Srov. Charta identity, čl. 20.

³² DBPI.

s ostatními skupinami a členy salesiánské rodiny, a tak se navzájem poznávají a informují. Poskytují si pomoc v oblasti duchovní a formační, a také se zapojují do společného apoštolátního úsilí, přičemž je respektována identita a autonomie každé skupiny.³³

§ 2. Účast na radách salesiánské rodiny³⁴ na různých úrovních a propojení s pastoračními strukturami církve a občanskými institucemi pomáhá ke společnému hledání nových iniciativ. Salesiánské poslání je svědectvím o velikosti duchovního a apoštolátního odkazu Dona Boska.

§ 3. Salesiánům spolupracovníkům jsou blízké všechny skupiny salesiánské rodiny, protože všechny jsou dědici salesiánského charismatu a ducha.

Salesiáni spolupracovníci jsou připraveni podporovat každou formu spolupráce, zvláště s laickými skupinami, při respektování jejich identity a autonomie.

Čl. 24

Služba hlavního představeného

§ 1. Hlavní představený Společnosti svatého Františka Saleského je nástupcem Dona Boska.³⁵ Podle výslovné vůle zakladatele je nejvyšším představeným Sdružení a působí

³³ Srov. DBP VI, 1.

³⁴ Srov. Charta identity, čl. 46.

³⁵ Srov. Charta identity, čl. 13; Srov. DBP V, 3.

v něm jako nejvyšší autorita. Zaručuje věrnost Sdružení záměřům zakladatele a podporuje jeho růst.

§ 2. Svou službu, vykonávanou též prostřednictvím svého vikáře nebo světového koordinátora, uskutečňuje obvykle pomocí světové rady a světového výkonného sekretariátu tak, aby především animoval celé Sdružení a koordinoval formální a apoštolátní iniciativy.

§ 3. Členové Sdružení mají k hlavnímu představenému vztah upřímné lásky a jsou věrni jeho směrnicím.

Čl. 25

Zvláštní pouto se Společností svatého Františka Saleského a s Institutem Dcer Panny Marie Pomocnice

Sdružení salesiánů spolupracovníků váže „stabilní a bezpečné pouto jednoty“³⁶ se Společností svatého Františka Saleského a má zvláštní charismatické spojení s Institutem Dcer Panny Marie Pomocnice.

Podle přání Dona Boska obě tato salesiánská společenství (SDB a FMA) na úrovni provinciální i místní považují za svůj úkol „podporovat a rozvíjet“ Sdružení, pomáhat při formaci jeho členů, šířit a podporovat jejich Plán apoštolského života.³⁷

³⁶ DBP II; V, 3.

³⁷ Srov. Pravidla SDB.

Čl. 26

Apoštolská služba delegátů a delegátek

§ 1. Právoplatnými členy rad na všech úrovních Sdružení jsou delegáti a delegátky, kteří mají aktivní hlasovací právo. Odpovídají především za „stabilní a bezpečné pouto jednoty“ v salesiánském duchu a předávají salesiánům spolupracovníkům charismatickou a duchovní zkušenost zakladatele.

S tvůrčí věrností Donu Boskovi se snaží nabídnout svůj specifický přínos také účastí na společném rozhodování Sdružení.

§ 2. Podněcují odpovědnost rad a jejich organizační autonomii v rámci charismatického společenství se Společností svatého Františka Saleského a s Institutem Dcer Panny Marie Pomocnice.

§ 3. Nabízejí duchovní, výchovné a pastorační doprovázení, aby v daném místě byl apoštolát salesiánů spolupracovníků účinnější.³⁸

³⁸ Srov. DBP V, 5.

„Necht' Pán dá bohatě rúst vaší vzájemné lásce i lásce ke všem, tak jako i my vás milujeme, ať posílí vaše srdce, abyste byli bezúhonní a svatí před Bohem, naším Otcem, až přijde náš Pán Ježíš se všemi svými svatými.“ (1 Sol 3,12-13)

Kap. V

Členství a formace salesiána spolupracovníka a salesiánky spolupracovnice

Čl. 27

Vstup do Sdružení

§ 1. Závazek stát se salesiánem spolupracovníkem vyžaduje osobní, svobodné rozhodnutí, které postupně dozrává působením Ducha svatého a je doprovázeno odpovědnými za formaci.

Ten, kdo si přeje stát se členem Sdružení, přijímá program formace, který zahrnuje základní obsah Plánu apoštolského života. Při přípravě programu formace se berou v úvahu osobní zkušenosti uchazeče. Tak je zaručeno, aby formace odpovídala požadavkům Sdružení a současně osobnosti uchazeče. Proces formace řídí pověření členové Sdružení.

§ 2. Když si aspirant dostatečně osvojí salesiánské charisma a zodpovědní místního společenství to uznají, předloží svou žádost o přijetí. Vyžaduje se, aby dosáhl plnoletosti.

§ 3. Členství ve Sdružení začíná osobním slibem, kterým uchazeč vyjadřuje svou vůli prožívat křestní závazek podle Plánu apoštolského života.

Čl. 28

Hodnota členství

§ 1. Salesiáni spolupracovníci si jsou vědomi, že členství ve Sdružení je obohacím jak pro jejich vlastní život víry, tak i pro společenství církve. Členství je také důležitou podporou jejich apoštolského povolání.

§ 2. Členství je u každého salesiána spolupracovníka spojeno s konkrétními projevy: jak s jeho aktivní účastí na životě Sdružení, tak s jeho správným přístupem k realitě života a nasazením v jeho profesi.

Čl. 29

Odpovědnost za formaci a formační iniciativy

§ 1. Za svou lidskou, křesťanskou, salesiánskou a odbornou formaci jsou na prvním místě odpovědní sami salesiáni spolupracovníci.

§ 2. Sdružení podporuje a podněcuje osobní a společnou formaci prostřednictvím kvalifikovaných salesiánů spolupracovníků, delegátů a delegátek nebo dalších členů salesiánské rodiny.

Čl. 30

Věrnost přijatým závazkům

§ 1. Svým slibem salesián spolupracovník odpovídá na celoživotní povolání. Přijetí tohoto povolání vyjadřuje v každodenním životě svým svědectvím, apoštolátem a různými způsoby služby. Své salesiánské charisma uskutečňuje tím, že

ochotně slouží poslání církve. Proto se aktivně zapojuje i do činnosti, která je vedena jinými církevními společenstvími, řeholníky nebo občanskými organizacemi. Jeho věrnost se opírá o lásku a solidaritu ostatních salesiánů spolupracovníků i dalších členů salesiánské rodiny.

§ 2. Salesiáni spolupracovníci upevňují své členství ve Sdružení, a tím i v salesiánské rodině, obnovou závazků přijatých slibem. Způsob obnovení slibu je stanoven Pravidly.

Čl. 31

Odchod ze Sdružení

§ 1. Salesián spolupracovník, který má v úmyslu na základě vlastního rozhodnutí ukončit své členství ve Sdružení, to písemně oznámí místní radě. Místní rada předá kopii tohoto prohlášení provinciální radě.

§ 2. Rozhodnout o vyloučení některého člena Sdružení může provinciální rada, a to z vážných důvodů a na základě odůvodněné žádosti místní rady. Rozhodnutí o vyloučení provinciální rada přijme, když si v duchu lásky a otevřenosti ověří, že způsob života dotyčného člena není v souladu se základními zásadami vyjádřenými v Plánu apoštolského života. Toto rozhodnutí je dotyčnému sděleno písemně.

Čl. 32

Význam a znění slibu

§ 1. Smyslem a obsahem slibu je vyjádření vůle prožívat křestní zasvěcení podle Plánu apoštolského života. Sám Don

Bosco navrhoval slib jako vyjádření salesiánského povolání ve společnosti.

§ 2. Slib³⁹

„Klaním se ti, Bože Otče, protože jsi dobrý a všechny miluješ. Děkuji ti, že jsi mě stvořil a vykoupil, že jsi mě povolal, abych se stal(a) členem(kou) společenství tvé církve, a že jsi mě v ní seznámil s apoštolskou rodinou Dona Boska, která pro tebe žije ve službě mládeži a lidovým vrstvám.

Když si mě přitáhla tvá milosrdná láska, chci tě také já milovat konáním dobra.

Proto já, NN, SLIBUJI,⁴⁰

že se budu snažit (jako kněz) svým životem uskutečňovat Plán apoštolského života Sdružení salesiánů spolupracovníků, to znamená:

- být věrným Kristovým učedníkem v katolické církvi;*
- pracovat ve tvém království zvláště pro povznesení a spásu mládeže;*
- prohlubovat a dosvědčovat salesiánského ducha;*

³⁹ Nejedná se o slib podle kán. 1191-1198 Kodexu kanonického práva (pozn. českého překladu).

Formulaci slibu lze přizpůsobit různým situacím při respektování obsahu.

⁴⁰ Když se slib obnovuje, říká se „... OBNOVUJI SLIB...”

– spolupracovat ve společenství salesiánské rodiny na apoštolátních iniciativách místní církve.

Otče, daruj mi sílu svého Ducha, abych dokázal(a) být věrným svědkem těchto závazků.

Panna Maria Pomocnice, Matka církve, ať je se mnou a vede mě v tomto životním rozhodnutí. Amen.“

„Každý ať slouží druhým tím darem milosti, který přijal; tak budete dobrými správci milosti Boží v její rozmanitosti.

(1Petr 4,10)

Kap. VI ***Uspořádání Sdružení***

Čl. 33

Důvody organizační struktury

Salesiáni spolupracovníci své apoštolské povolání žijí ve společnosti a v církvi a mají k tomu přiměřenou organizační strukturu, pomocí které uskutečňují své poslání a prožívají společenství.

Čl. 34

Pružné uspořádání

Sdružení má podle vůle zakladatele pružné a funkční uspořádání, které má tři úrovně: místní, provinciální a světovou.

Toto uspořádání zajišťuje, aby působení salesiánů spolupracovníků v každém místě bylo účinné a současně otevřené společnému poslání.

Čl. 35

Vedení a animace na místní, provinciální a světové úrovni

Sdružení respektuje autoritu hlavního představeného, kterého zpravidla zastupuje jeho vikář nebo jeho delegát. Vlastní řízení a animaci Sdružení zajišťují místní rady, provinciální

rady a světová rada. Součástí místních a provinciálních rad jsou i zasvěcené osoby jmenované provinciály SDB a provinciálními představenými FMA. Do světové rady je jmenuje hlavní představený. Z právního hlediska zastupuje Sdružení na jednotlivých úrovních koordinátor příslušné rady.

Čl. 36 **Místní úroveň**

§ 1. Základní jednotkou uspořádání Sdružení je místní společenství. Sdružuje zpravidla salesiány spolupracovníky, kteří působí na určitém území. Každé společenství má delegáta nebo delegátku jmenované příslušným provinciálem nebo provinciální představenou. Místní společenství se přednostně zřizuje při dílech Salesiánů Dona Boska nebo Dcer Panny Marie Pomocnice.

§ 2. Místní společenství řídí kolektivně místní rada zvolená ze všech členů místního společenství. Místní rada volí ze svých členů místního koordinátora a určí úkoly jednotlivých rádců. Součástí rady je delegát nebo delegátka s aktivním hlasovacím právem.

§ 3. Muži a ženy dobré vůle, a to i jiných vyznání, náboženství a kultury, kterým je sympatické salesiánské charisma, se mohou podílet na činnostech místního společenství a nabídnout svou spolupráci jako přátelé Dona Boska.

Čl. 37

Provinciální úroveň

§ 1. Místní společenství se organizují do provincií, které zřizuje hlavní představený na návrh světové rady.

§ 2. Vzhledem k „poutu jednoty“ a duchovním vazbám mezi Sdružením salesiánů spolupracovníků, Salesiány Dona Boska a Dcerami Panny Marie Pomocnice jsou provincie organizačně napojené na provincie SDB nebo FMA.

§ 3. Každá provincie má provinciální radu volenou místními radami na provinciálním kongresu podle pravidel určených tímto kongresem.

§ 4. Provinciální rada je kolektivním orgánem a volí ze svých členů provinciálního koordinátora. Rada také určí jednotlivým rádcům jejich specifické úkoly. Každá provinciální rada má mezi svými rádci delegáta a delegátku s aktivním hlasovacím právem, kteří jsou jmenováni příslušným provinciálem a provinciální představenou.

§ 5. Jednotlivé provincie se organizují do regionů podle jazykové, kulturní a územní blízkosti, aby mohly společně koordinovat animaci Sdružení. Regiony se vytvářejí na základě rozhodnutí hlavního představeného podle návrhu světové rady. Je při tom zachována autonomie vedení jednotlivých provincií. Provinciálové a provinciální představené daného regionu na základě společné dohody jmenují regionálního delegáta a regionální delegátku.

Čl. 38

Světová úroveň

§ 1. Světovou radu tvoří:

- světový koordinátor jmenovaný hlavním představeným;
- světový delegát SDB jmenovaný hlavním představeným;
- světová delegátka FMA jmenovaná hlavním představeným na návrh generální představené FMA;
- světoví rádci zvolení na regionálních kongresech;
- světový hospodář a světový sekretář, které volí členové světové rady v tajném hlasování.

§ 2. Světový výkonný sekretariát Sdružení tvoří světový koordinátor, světový hospodář a světový sekretář, světový delegát SDB a světová delegátka FMA.

Světový výkonný sekretariát slouží k běžné administrativě, která nevyžaduje svolání světové rady. Ve Sdružení plní funkci „ekonomické rady“ ve smyslu kán. 1280 Kodexu kanonického práva.

§ 3. Členství ve světové radě je na období šesti let.

§ 4. Směrnice světové rady nabývají platnosti až po schválení hlavním představeným.

Čl. 39

Správa majetku Sdružení

§ 1. Sdružení salesiánů spolupracovníků může jako veřejná církevní právnická osoba nabývat, držet, spravovat a převádět⁴¹ majetek podle ustanovení církevního práva. Majetek, který vlastní Sdružení jako takové, je majetkem církevním.⁴²

§ 2. Hlavní představený spolu se světovou radou spravuje majetek Sdružení na světové úrovni a jako kompetentní autorita uděluje povolení místním a provinciálním radám k mimořádným správním úkonům a k prodeji majetku, nevyžaduje-li to souhlas Apoštolského stolce.⁴³

§ 3. Rady se prostřednictvím hospodáře, zvoleného z členů příslušné rady, starají o správu majetku Sdružení. Hospodář kromě jiného každoročně připravuje zprávu o hospodaření, kterou předkládá radě na vyšší úrovni.

Čl. 40

Závěrečná ustanovení

§ 1. Sdružení salesiánů spolupracovníků se řídí těmito Stanovami. Další ustanovení na světové úrovni jsou obsažena v Pravidlech a na jiných úrovních ve směrnících.

⁴¹ Výraz „převádět“ znamená jak prodávat, tak i darovat.

⁴² CIC, kán. 1255 a 1257 § 1.

⁴³ CIC, kán. 1292 § 2.

Stanovy definují apoštolské povolání salesiána spolupracovníka, jeho identitu, ducha, poslání a principy organizační struktury Sdružení.

Pravidla obsahují praktická ustanovení, která určují a upravují činnost, metody, strukturu a organizaci. Pravidla umožňují praktickým způsobem aplikovat v každodenním životě Sdružení principy Stanov, jimž jsou Pravidla podřízena.

Směrnice jsou zvláštní pokyny Sdružení, které přizpůsobují Plán apoštolského života konkrétním podmínkám v různých oblastech. Schvalují je rady příslušné úrovně a potvrzují je rady bezprostředně vyššího stupně, které musí garantovat shodu směrnice s ustanoveními Stanov a Pravidel.

§ 2. Stanovy je možné měnit na návrh nejvyššího představeného Sdružení, světové rady nebo provinciálních rad. Návrh úpravy musí obsahovat jasné a podrobné zdůvodnění úpravy, konkrétní cíle, které se úpravou sledují, a principy, na kterých se zakládá. Nejvyššímu představenému Sdružení vždy přísluší rozhodnout o přijetí návrhu úpravy.

Proces provedení úpravy stanoví světová rada se souhlasem nejvyššího představeného Sdružení.

Úpravu musí následně schválit absolutní většina účastníků světového kongresu, nejvyšší představený Sdružení a Apoštolský stolec.

Závěr

Čl. 41

Cesta ke svatosti

Salesiáni spolupracovníci a salesiánky spolupracovnice si zvolili cestu prožívání evangelia vytyčenou tímto Plánem apoštolského života.

Vstoupit odpovědně na tuto cestu, která vede ke svatosti, znamená naplňovat slova Dona Boska: Sdružení salesiánů spolupracovníků „má otřást malátností, která je vlastní mnoha křesťanům, a šířit energii lásky“.⁴⁴

Pán doprovází hojností své milosti všechny, kdo pracují v duchu hesla „da mihi animas, cetera tolle“ pro dobro mládeže a lidových vrstev.⁴⁵

⁴⁴ DB 15. července 1886, MB XVIII, 161.

⁴⁵ Srov. DBP, Úvod.

Plán apoštolského života

PRAVIDLA

Úvod

Pravidla doplňují Plán apoštolského života popsany ve Stanovách Sdružení. Nabízejí návody a určují podmínky, jak prakticky uvádět do života principy vyjádřené ve Stanovách.

Kap. I

Apoštolátní úsilí salesiána spolupracovníka a salesiánky spolupracovnice

Čl. 1

Salesiáni spolupracovníci a salesiánky spolupracovnice v církvi

§ 1. Salesiáni spolupracovníci se ochotně zapojují salesiánským způsobem do služby jak ve své farnosti, tak v diecézi. Jsou-li v církvi povoláni ke službě, vykonávají ji tak, aby podporovali a obohacovali pastorační církve.⁴⁶

Žijí své křestní povolání tak, že uplatňují preventivní systém Dona Boska jako specifický způsob vyjádření Boží lásky. Zaměřují se při tom zvláště na péči o mládež a rodiny.

§ 2. Salesiáni spolupracovníci podporují oddanost učitelskému úřadu církve. Jejich vztahy k farářům, ostatním kněžím, zasvěceným osobám i k laikům se vyznačují úctou, soli-

⁴⁶ ChL 28

daritou a aktivní účastí na pastoračních plánech, zejména těch, které se týkají mládeže, rodiny a povolání.

Čl. 2

Salesiáni spolupracovníci a salesiánky spolupracovnice ve společensko-kulturním prostředí

§ 1. Salesiáni spolupracovníci ve všech oblastech svého života uplatňují salesiánské charisma vychovávat. Jsou při tom věrni evangeliu a sociální nauce církve. S vnímavostí pro znamení doby přijímají účast na Božím stvořitelském díle. Svědectví o Kristu vydávají čestným, pracovitým a důsledným životem, naplňováním výchovného poslání, solidní odborností odpovídající požadavkům doby, bratrským sdílením radostí a bolestí v duchu křesťanské víry a ochotou ke službě bližním za všech okolností.

§ 2. Formují své svědomí ke zralosti a kritičnosti, aby se tak mohli odpovědně účastnit společenského života v oblasti kultury, ekonomiky a politiky. Odmítají vše, co vyvolává a podněcuje nespravedlnost, útlak, vyloučení na okraj společnosti a násilí. Odvážně se snaží odstraňovat příčiny těchto jevů.

§ 3. Věnují pozornost etické stránce kultury a oceňují ji. Sledují vývoj v oblasti sdělovacích prostředků, zejména kvůli jejich dopadu na formaci mládeže, rodin a lidových vrstev.

§ 4. Začleňují se podle svých schopností a možností do kulturních, odborových a společensko-politických struktur, aby tak přispívali k dosažení a rozvoji společného dobra. V souladu s požadavky evangelní svobody a spravedlnosti podpo-

rují respektování lidských práv. V prostředí, ve kterém žijí, se snaží ozdravit a obnovit smýšlení a jednání, zákony a pořádek.

Čl. 3

Sdružení v občanské společnosti a v církvi

§ 1. Sdružení v duchu preventivního systému reaguje na problémy občanské společnosti týkající se celkového rozvoje člověka a jeho základních práv.

§ 2. Ve shodě s postoji učitelského úřadu církve⁴⁷ Sdružení odvážně podporuje sociálně-politickou kulturu inspirovanou evangeliem a brání lidské a křesťanské hodnoty. Současně povzbuzuje své členy, aby úkoly ve společnosti vykonávali odpovědně.

Salesiáni spolupracovníci se zapojují i do práce apoštolátních hnutí, skupin, výchovných zařízení a organizací, jejichž přednostním cílem je služba mládeži a rodině, a vnášejí tam specifické dary salesiánského charismatu. Spolupracují i s organizacemi, které pomáhají lidem v rozvojových zemích a prosazují spravedlnost a mír.

§ 3. Sdružení se zvláštním důrazem podporuje dobrovolnickou sociální službu. Připojuje se k formačním nabídkám křesťansky orientovaných organizací a účastní se jejich iniciativ.

⁴⁷ Srov. MB V, str. 573.

§ 4. Sdružení se snaží rozvíjet dialog mezi kulturami a náboženstvími.

Čl. 4 **Oblasti působení**

Salesiáni spolupracovníci se podílejí na zřizování děl a činnosti v různých oblastech, zejména v těch, které jsou jim vlastní:

- v občanské, kulturní, společensko-ekonomické a politické oblasti se věnují především výchově mládeže, životu rodin a prosazování lidských práv;
- v církevní oblasti nabízejí odpovědnou spolupráci biskupům a farářům, zvláště ve farních společenstvích a diecézních střediscích;
- podílejí se na dílech Salesiánské kongregace, Institutu Dcer Panny Marie Pomocnice nebo jiných skupin salesiánské rodiny;
- účastní se i projektů jiných řeholních společenství a církevních hnutí.

Čl. 5 **Díla vedená Sdružením nebo členy Sdružení**

§ 1. Salesiáni spolupracovníci mohou uskutečňovat svůj apoštolát v dílech vedených Sdružením nebo jeho členy. Zaměření a cíle příslušných děl by měly odpovídat duchu a charismatu Sdružení.

§ 2. Zodpovědnost za dílo nese vždy jeho zřizovatel: místní společenství nebo člen Sdružení. Vedení Sdružení na vyšší úrovni nese za toto dílo žádnou odpovědnost.

Ve vhodných případech může Sdružení zahájit proces, jehož cílem bude uznání příslušného díla jako neziskové organizace.

Kap. II

Salesiáni spolupracovníci ve společenství a spolupráci

Čl. 6

Rodinný duch

§ 1. Salesiáni spolupracovníci navzájem sdílejí duchovní hodnoty, a tak prohlubují svou příslušnost ke Sdružení.

§ 2. Konkrétním způsobem projevují svou lidskou a křesťanskou solidaritu salesiánům spolupracovníkům, kteří jsou nemocní nebo mají těžkosti, a doprovázejí je láskou a modlitbou.

§ 3. Ve společenství se zemřelými salesiány spolupracovníky a dobrodinci, a s vděčností za jejich svědectví, pokračují v započatém poslání. Modlí se za ně, a to zvláště při eucharistické bohoslužbě v den výročí úmrtí Matky Markéty (25. listopadu).

§ 4. Salesiáni spolupracovníci ve shodě s pastoračními dokumenty učitelského úřadu církve na téma rodiny projevují pozornost těm členům Sdružení, kteří ve svém manželství trpí následky odloučení nebo rozvodu. Sdružení je doprovází v tomto obtížném období jejich života a víry. Salesiáni spolupracovníci, kteří takovými problémy procházejí, odpovídají na péči ze strany Sdružení snahou prožívat svou situaci v důvěře v nekonečné milosrdenství Otce a dál žít v souladu se závazky přijatými slibem salesiána spolupracovníka.

§ 5. Sdružení je v rodinném duchu otevřené též řeholníkům a řeholnicím ze salesiánské rodiny, kteří právoplatně opustili své řeholní společenství, ale nadále prožívají své spojení s duchem Dona Boska. Jejich oficiální vstup do Sdružení vyžaduje, aby přijali Plán apoštolského života. Průběh formace a způsob složení slibu (veřejný nebo soukromý) se domluví s delegátem/kou.

Čl. 7

Spoluodpovědnost za činnost

Spoluodpovědnost za poslání promítají salesiáni spolupracovníci do spoluodpovědnosti za činnost:

§ 1. Proto úkoly, jimiž jsou pověřeni na jakékoliv úrovni Sdružení, vykonávají jako službu v duchu společenství, spoluodpovědnosti a spolupráce.

§ 2. I když se situace a úkoly jednotlivých salesiánů spolupracovníků liší, každý z nich přináší do Sdružení svůj vlastní cenný příspěvek a různými způsoby se tak účastní života Sdružení:

- mladí, plní energie, přispívají ke společnému poslání svou citlivostí a tvůrčími schopnostmi;
- starší přispívají svou zralou zkušeností a vytrvalou věrností, přijímají své závazky a odpovědnost v rodině, v zaměstnání, v oblasti kulturně-společenské, ekonomické a politické a všude vydávají svědectví svým životem zakořeněným v Kristu a prožívaným uprostřed světa;

- salesiáni spolupracovníci, kteří už nemají možnost vykonávat aktivní činnost, posilují společnou výchovnou činnost a apoštolát obětováním svého utrpení a modlitbou;
- salesiáni spolupracovníci, kteří jsou diecézními duchovními, nabízejí svou kněžskou nebo jáhenskou službu.

Čl. 8

Ekonomická solidarita

§ 1. Vědomí příslušnosti ke Sdružení a spoluodpovědnost za ně projevují salesiáni spolupracovníci také v oblasti ekonomické. Činnost Sdružení na místní, provinciální a světové úrovni proto podporují dobrovolnými, velkorysími příspěvky, jak tomu chtěl Don Bosco: „Spolupracovníci nemají žádnou zvláštní finanční povinnost, ale měsíčně nebo ročně dávají takový příspěvek, jaký jim nařizuje láska jejich srdce.“⁴⁸

§ 2. Těmito dary a také vyhledáváním dobrodinců přispívají na celosvětové potřeby Sdružení, salesiánskou misijní činnost a další projekty spojené se salesiánským posláním. Sdružení projevuje ekonomickou solidaritu také tím, že posílá dary hlavnímu představenému SDB.

§ 3. Na základě potřeb pro činnost a rozvoj celého Sdružení připravuje světová rada každoroční plán ekonomické solidarity.

⁴⁸ Srov. DBP VI, 3

Čl. 9

Zvláštní pouto se Společností svatého Františka Saleského a s Institutem Dcer Panny Marie Pomocnice

§ 1. Vztahy s bratry SDB a sestrami FMA⁴⁹ se rozvíjejí ve vzájemné důvěře. Do animace místních společenství zřízených při salesiánských dílech se zapojují zvláště delegáti a delegátky, ale i místní řeholní komunity. Snaží se přispívat různými způsoby k formaci členů Sdružení, podporují je a duchovně je doprovázejí. Tak se šíří salesiánské charisma, a to i v sekulárním prostředí.

§ 2. Provinciálové a provinciální představené ve spolupráci s řediteli a ředitelkami komunit zaručují jednotu ve vzájemném společenství a poslání. Zavazují se k podpoře duchovního růstu místních společenství a do služby při jejich animaci zapojují i řeholní komunity, které tak vydávají svědectví o hodnotě svatosti.

Čl. 10

Vztahy s dalšími skupinami salesiánské rodiny

§ 1. Salesiáni spolupracovníci uznávají společnou spiritualitu a poslání. To je spojuje s ostatními skupinami salesiánské

⁴⁹ Srov. Convenzione tra Salesiani di Don Bosco e Figlie di Maria Ausiliatrice per l'animazione dei Cooperatori Salesiani (Úmluva salesiánů Dona Boska a Dcer Panny Marie Pomocnice o animaci salesiánů spolupracovníků), Řím, 16. 8. 1986

rodiny⁵⁰, s nimiž jsou solidární a se kterými společně odpovídají na pastorační výzvy salesiánského poslání.

Pouto, které spojuje skupiny salesiánské rodiny, se projevuje také v jejich spoluodpovědnosti za apoštolát. Proto v případech, kdy je to třeba, společně usilují o dosažení výchovných cílů a sdílejí problémy. Společně tak šíří preventivní systém.

Všichni salesiáni spolupracovníci osobně zodpovídají za péči o rozvoj duchovního dědictví, které dostali.

§ 2. Aby se konkrétně realizovalo společenství v rámci salesiánské rodiny, salesiáni spolupracovníci se aktivně účastní společných setkání, bohoslužeb, formačních dnů a duchovních obnov, přátelských setkání, společných modliteb, ústraní a duchovních cvičení.

§ 3. Jsou zvláště otevření pro spolupráci s laickými skupinami salesiánské rodiny, přičemž respektují jejich vlastní identitu.

⁵⁰ Srov. Charta identity, čl. 44-46

Kap. III

Salesiánský duch salesiánů spolupracovníků

Čl. 11

Styl činnosti

§ 1. Don Bosco byl praktický a podnikavý člověk, který neúnavně a tvořivě pracoval a při tom čerpal z neustálého a hlubokého vnitřního života. Salesiáni spolupracovníci, věrní jeho duchu, jsou vnímaví k realitě světa a jsou praktičtí. Aktivně rozlišují znamení doby a snaží se v té oblasti, kde působí, svou činností přiměřeně odpovídat na potřeby mladých lidí uprostřed společnosti. Jsou připraveni svou činnost neustále korigovat a přizpůsobovat.

§ 2. Jejich činnost je provázena modlitbou, která je povzbuzuje, aby hledali a poznávali tajemství Boží přítomnosti v každodenním životě a Kristovu tvář ve svých bližních. Proto pokojně přijímají těžkosti života a radosti i obtíže spojené s apoštolátem.

Čl. 12

Duchovní život

§ 1. Salesiáni spolupracovníci posilují svůj duchovní život každodenním rozhovorem s Pánem, svátostmi a četbou Písma svatého.

§ 2. Slaví salesiánské svátky.

§ 3. Pokud je to možné, účastní se duchovních cvičení, duchovních obnov a dalších iniciativ, které jim Sdružení nabízí.⁵¹

§ 4. Váží si duchovního doprovázení, které vykonávají především salesiáni (řeholníci, řeholnice a laici).

§ 5. Sdružení je otevřené všem. Do jeho činnosti jsou zapojováni jak členové, tak i ti, kdo sympatizují se salesiánským duchem.

⁵¹ Srov. DBP VIII

Kap. IV

Členství a formace salesiánů spolupracovníků

Čl. 13

Vstup do Sdružení

§ 1. Ten, kdo si přeje vstoupit do Sdružení, svobodně a zodpovědně nechává uzrát své povolání pomocí základních kroků:

- setkávání se skupinou salesiánů spolupracovníků z místního společenství, s nimiž se účastní formace a iniciativ, které společenství uskutečňuje;
- sdílení salesiánského ducha a poslání pomocí postupného poznávání, rozvoje a ověřování své osobní motivace.

§ 2. Ten, kdo si přeje vstoupit do Sdružení, je přijat zodpovědnými místního společenství. S odpovědnou osobou (delegátem/kou a formátorem/kou) se domluví na vhodném programu pro období rozlišování svého povolání. Tím začíná jako aspirant(ka) svou formaci.

§ 3. Na závěr své počáteční formace prožívané v místním společenství předloží aspirant písemnou žádost o členství ve Sdružení.

§ 4. Místní rada k žádosti aspiranta připojí své vyjádření týkající se toho, do jaké míry aspirant poznal charisma Dona Boska a obsah Plánu apoštolského života. Žádost pak předá

provinciální radě, která na základě těchto informací projedná její schválení.

§ 5. Vstup do Sdružení se uskutečňuje osobním slibem. Tento slib je duchovním a církevním závazkem, který aspirant přijímá svobodně a vědomě. V něm odpovídá na dar života, který dostal od Pána, a na povolání žít svůj život v salesiánském duchu.

§ 6. Slib se skládá obvykle v místním společenství způsobem, který si zvolí slibující a který odpovídá dané situaci.

§ 7. Ve zvláštních situacích, kdy uchazeč nemůže být součástí žádného místního společenství, určí pro něj formační plán světový delegát nebo světová delegátka po domluvě s hlavním představeným.

To platí také pro ty, kdo z logistických důvodů (místně či časově) nemohou být přiřazeni k žádnému místnímu společenství.

§ 8. Slib je přijímán nejvyšším představeným Sdružení, světovým koordinátorem, provinciálním koordinátorem, místním koordinátorem nebo jinou pověřenou osobou.

Čl. 14

Smysl pro členství

§ 1. Aby se rozvíjel smysl pro členství ve Sdružení a neustále se oživovalo vlastní povolání, rada každého místního společenství každoročně nabídne salesiánům spolupracovníkům možnost obnovit slib, přednostně v den salesiánského svátku.

§ 2. Jestliže některý salesián spolupracovník během tří let neobnoví bez vážného důvodu svůj slib a současně se bezdůvodně neúčastní života Sdružení, místní rada začne zkoumat příčiny jeho neúčasti na životě společenství.

§ 3. Místní rada v bratrském duchu kontaktuje salesiána spolupracovníka nebo salesiánku spolupracovnici, kteří se vzdělili životu ve Sdružení, a vybídne ho/ji, aby vyřešil(a) svou situaci týkající se členství.

§ 4. Salesiáni spolupracovníci, kteří se angažují v apoštolátních nebo dobrovolnických dílech mimo Sdružení, svědčí o svém salesiánském charismatu a obohacují místní společenství sdílením svých zkušeností.

Čl. 15

Iniciativy počáteční formace

§ 1. Proces formace doprovází členy Sdružení po celý život, protože Pán neustále volá, a to prostřednictvím vývoje osobní situace člověka i proměn okolního prostředí.

§ 2. Počáteční společná i osobní formace je Sdružením řízena tak, aby její program byl strukturovaný a aby se dal přizpůsobit konkrétním potřebám. Sdružení tak doprovází aspiranty při jejich rozhodování. Během formace se studují a

probírají témata týkající se lidské, křesťanské, církevní a salesiánské roviny a vycházející:

- z Božího slova,
- z dokumentů církve,
- ze života a díla Dona Boska,
- z preventivního systému Dona Boska,
- z Plánu apoštolského života Sdružení,
- z dokumentů hlavního představeného,
- z dokumentů Sdružení,
- ze salesiánské spirituality,
- z dějin a vývoje charismatu salesiánské rodiny,
- ze života a díla svatých, blahoslavených a ctihodných salesiánské rodiny.

§ 3. Neoddělitelnou součástí počáteční formace je apoštolát a obvykle též účast na životě místního společenství.

Čl. 16

Iniciativy trvalé formace

§ 1. Salesiáni spolupracovníci si uvědomují potřebu trvalé formace, proto:⁵²

⁵² Srov. Charta identity, čl. 38-42

- rozvíjejí své lidské schopnosti, aby mohli co nejlépe plnit své úkoly v rodině, v zaměstnání a ve společnosti;
- prohlubují své spojení s Bohem, a tak zrají ve víře a lásce v duchu evangelia;
- věnují čas rozjímání a studiu, aby prohloubili svou znalost Písma svatého, nauky církve, osobnosti Dona Boska a salesiánských dokumentů.

§ 2. Formační iniciativy jsou:

- pravidelná setkání, obvykle jednou za měsíc, uskutečňovaná podle potřeb života a apoštolátu členů místního společenství; jiné formy setkání, která mohou být otevřená i pro veřejnost;
- intenzivní chvíle modlitby a hledání životní cesty;
- setkání s ostatními skupinami salesiánské rodiny, a to na všech úrovních;
- studium dokumentů hlavního představeného, dokumentů salesiánské rodiny a zájem o informace ze salesiánského světa (např. prostřednictvím Salesiánského magazínu).

§ 3. Z hlediska formace mají velký význam setkání a iniciativy zaměřené na plánování nebo hodnocení činnosti, které Sdružení organizuje na různých úrovních. Význam mají i tematická setkání organizovaná dalšími skupinami salesiánské rodiny nebo společně s nimi. Tyto iniciativy mají být připraveny odpovídajícím způsobem a ku prospěchu všech členů místního společenství.

§ 4. Sdružení využívá nejrůznější sdělovací prostředky a nové technologie ke spolupráci na kulturním dialogu, aby tak podpořilo rozvoj kritického myšlení a připravilo a šířilo všem přístupné formační materiály.

Čl. 17

Formace k převzetí zodpovědnosti

§ 1. Přijetí odpovědnosti za animaci a řízení je apoštolátem, prostřednictvím kterého společenství salesiánů spolupracovníků roste a zraje v duchovním životě i v salesiánském poslání. Od každého salesiána spolupracovníka může být požadováno, aby nabídl na určitou dobu svou sílu i schopnosti pro službu animace a zodpovědnosti.

§ 2. Salesiáni spolupracovníci ochotně přijímají službu zodpovědnosti, ke které jsou vyzváni. Období této služby prožívají moudře a ve spolupráci s ostatními. Současně prohlubují specifickou formaci, kterou pro svou službu potřebují, aby ji vykonávali kvalifikovaně podle plánů stanovených Sdružením.

Po ukončení této služby dosvědčují svou příslušnost ke Sdružení postojem skromnosti a ochoty k další práci.

§ 3. Salesiáni spolupracovníci, kteří přijmou odpovědnou funkci v politickém životě, jsou vyzváni k tomu, aby dočasně odstoupili z funkce koordinátora Sdružení na jakékoli úrovni, a tak se vyhnuli možnému střetu zájmů.

Kap. V ***Uspořádání Sdružení***

Čl. 18

Místní společenství a jejich koordinace na provinciální úrovni

§ 1. Místní společenství obvykle sdružují minimálně šest členů Sdružení, kteří žijí a působí na určitém území. Na provinciální úrovni se místní společenství organizují, jakmile je to možné a při minimálním počtu tří společenství.

§ 2. Založení místního společenství vyžaduje uskutečnění tří kroků:

- souhlas provinciální rady;
- písemný souhlas provinciála nebo provinciální představené, případně diecézního biskupa (pokud se jedná o místní společenství, které není spojeno s žádným salesiánským dílem), což je oficiální akt kanonického práva;
- kolektivní rozhodnutí provinciální rady o vydání zakládacího dekretu podepsaného provinciálním koordinátorem.

§ 3. V případě, že by nově založené místní společenství nespadlo pod žádnou provinciální radu, může se souhlasem provinciála nebo provinciální představené spadat přímo pod světovou radu. Zvláště se jedná o tyto případy: nedostatečný počet místních společenství; formace skupiny osob, které mají zájem o salesiánské charisma a o vstup do Sdružení, se

účastní činnosti nějakého salesiánského díla nebo žijí na jednom místě.

§ 4. Místní společenství se mohou dělit na skupiny podle specifického zájmu nebo činnosti. Skupiny jsou stále doprovázeny a animovány jednou místní radou.

Je vhodné, aby zástupce každé skupiny byl členem rady. Pokud tomu tak není, doporučuje se, aby jeden člen rady komunikoval s danou skupinou, a tím udržoval její spojení s místním společenstvím.

§ 5. Členové Sdružení, kteří žijí v oblasti, kde není místní společenství, jsou vždy napojeni na jim nejbližší místní společenství. To s nimi udržuje kontakt a umožňuje jim účast na svém životě a činnosti.

§ 6. Sdružení umožňuje vytváření místních společenství salesiánů spolupracovníků všude tam, kde to salesiánské poslání vyžaduje.

§ 7. Členové Sdružení, kteří se angažují v salesiánských apoštolátních a výchovných zařízeních, mohou u těchto děl iniciovat ustavení místního společenství.

Tato místní společenství nabídnou lidem, kteří nepatří do salesiánské rodiny, ale působí v těchto dílech, možnost blíže poznat Sdružení.

§ 8. Salesiáni spolupracovníci, kteří se přestěhovali do oblasti, kde není místní společenství, mohou, není-li jiné řešení, zůstat ve spojení se svým původním společenstvím. Úkolem

tohoto společenství je udržovat s nimi kontakt například prostřednictvím moderních komunikačních technologií.

§ 9. Provinciál reprezentuje na provinciální úrovni a v dané oblasti hlavního představeného, a to ve službě animace, charismatického vedení a v podpoře salesiánské rodiny.

§ 10. V místních společenstvích ustavených u komunit FMA hlavní představený se souhlasem generální představené FMA pověřuje provinciální představenou službou animace, vedením a podporou Sdružení salesiánů spolupracovníků.

§ 11. Je-li zrušeno salesiánské dílo (SDB nebo FMA), při kterém bylo ustaveno místní společenství, bude se toto společenství snažit zajistit kontinuitu salesiánské přítomnosti v dané oblasti tím, že bude úzce spolupracovat s místní církví.

Provinciál a provinciální představená se dohodnou se zodpovědnými místního společenství na řešení eventuálních organizačních a majetkových problémů vyplývajících ze zrušení salesiánského díla. Dále se budou snažit, bude-li to možné, zajistit nutné duchovní vedení prostřednictvím delegáta nebo delegátky a případně zajistit kanonické ustanovení nového společenství.

§ 12. Jsou-li místní společenství ustavena při dílech SDB a FMA, je vhodné, aby se mezi nimi dohodla úzká spolupráce, při které je vzájemně uznáváno stejné poslání i stejný duch a současně je respektována samostatnost každého místního společenství.

Čl. 19 Místní rada

§ 1. Sdružení na místní úrovni řídí kolektivně rada. Místní radu tvoří členové zvolení salesiány spolupracovníky místního společenství. Skládá se z vhodného počtu rádců – obvykle tři až sedmi – a delegáta SDB jmenovaného provinciálem nebo delegátky FMA jmenované provinciální představenou. Delegát/ka má stejné hlasovací právo jako ostatní členové rady.

Jestliže místní společenství je spojeno s dílem, které patří přímo pod generální představenou FMA, delegátka bude jmenována touto generální představenou.

§ 2. Zvolení rádcí zůstávají ve funkci tři roky a mohou být bez přerušení znovu zvoleni na jedno další tříleté období.

Po skončení svého druhého funkčního období mohou být do místní rady znovu zvoleni až po třech letech.

V případě třetího bezprostředně navazujícího tříletého období je třeba se řídit pravidly volební prosby (postulace) podle kánonů 180 až 183 Kodexu kanonického práva, kdy dispens uděluje hlavní představený.

Po veřejném přijetí své volby se členové rady sejdou a určí, jak si mezi sebou rozdělí úkoly. Rozdělení úkolů může být provedeno tajným nebo veřejným hlasováním.

V přiměřené době od zvolení nové rady předá odcházející koordinátor svou funkci novému koordinátorovi.

§ 3. Jestliže zvolený salesián spolupracovník odmítne přijmout funkci místního rádce, jeho místo převezme ten, kdo mezi nezvolenými kandidáty získal nejvíce hlasů.

Čl. 20

Sborové jednání

§ 1. Pro sborové jednání jsou podle kánonu 119 Kodexu kanonického práva nezbytné tyto podmínky: svolání všech členů rady a přítomnost nadpoloviční většiny členů rady. Při hlasování jsou potom nutný hlas nadpoloviční většiny z přítomných členů rady.

§ 2. Volba koordinátora při hlasování členů rady ve smyslu kánonu 119 Kodexu kanonického práva:

1) je nutná nadpoloviční většina hlasů při prvním a druhém hlasování;

2) po dvou neúspěšných hlasováních se hlasuje o dvou kandidátech, kteří při druhém hlasování obdrželi nejvíce hlasů; pokud však stejný nejvyšší počet hlasů získali tři a více kandidátů, hlasuje se o dvou z nich, kteří jsou věkem nejstarší; a pokud jeden kandidát získal nejvíce hlasů a dva nebo více kandidátů dostali stejný druhý nejvyšší počet hlasů, pak z těch se stejným počtem hlasů postupuje do dalšího hlasování kandidát věkem nejstarší;

3) při třetím hlasování je zvolen kandidát, který obdržel většinu hlasů; v případě stejného počtu hlasů je zvolen ten, kdo je podle věku starší;

4) třetí hlasování je v každém případě konečné a volební proces se už dále neprodlužuje.

§ 3. Hlasuje-li se ve sborovém jednání o jiné záležitosti:

- 1) je nutná nadpoloviční většina hlasů při prvním hlasování;
- 2) po prvním neúspěšném hlasování se přistoupí ke druhému hlasování, kde je stále nezbytné dosáhnout nadpoloviční většiny hlasů;
- 3) v případě dvou neúspěšných hlasování daná věc není schválena; jestliže po dvou hlasováních je stejný počet hlasů, koordinátor, který radě předsedá, příslušnou otázku rozhodne svým veřejným vyjádřením pro nebo proti.

§ 4. Seznam kandidátů na členy rad na provinciální a vyšší úrovni navrhuje rady nebo kongresy na různých úrovních.

Čl. 21

Úkoly místní rady v její službě

§ 1. Pro zajištění chodu Sdružení v souladu s jeho apoštolátními a misijními cíli má místní rada tyto úkoly:

- plánovat, podporovat a koordinovat formační a apoštolátní iniciativy členů místního společenství;
- pečovat o jednotu a bratrské společenství s provinciální radou; tam, kde neexistuje provinciální rada, se světovou radou Sdružení;

-
- posilovat charismatická pouta se Společností svatého Františka Saleského, Institutem Dcer Panny Marie Pomocnice a s dalšími skupinami salesiánské rodiny;
 - svolávat setkání místního společenství;
 - zajišťovat správu majetku Sdružení v rámci místního společenství;
 - schvalovat návrh rozpočtu a výkaz hospodaření místního společenství a seznamovat s ním jeho členy;
 - v souladu s formačními směrnicemi Sdružení vypracovány provinciální radou doprovázet aspiranty v průběhu jejich formace a pomáhat jim začlenit se do místního společenství;
 - přispívat k tomu, aby odborné kompetence a duchovní dary členů místního společenství přinášely ovoce celému Sdružení, respektovat odlišnosti jednotlivých členů a vést je k vytváření jednoty, která je pro všechny darem;
 - připravovat formační iniciativy, které posilují věrnost salesiánskému povolání a podporují aktivní účast na životě místního společenství; současně brát ohled na jednotlivé skupiny místního společenství a respektovat rozmanité cesty;
 - seznamovat se spiritualitou Dona Boska nejširší okolí;
 - informovat o povolání salesiána spolupracovníka a připravovat iniciativy zaměřené na přijetí nových členů;
 - hledat možnosti, jak podpořit optimální činnost místního společenství v souladu s Plánem apoštolského života.

§ 2. Každá místní rada si ze svých laických členů zvolí:

- koordinátora;
- hospodáře;
- sekretáře.

Každá rada pověří jednoho ze svých členů odpovědností za formaci. Tuto odpovědnost bude mít spolu s delegátem/kou, který/á je garantem salesiánského charismatu. Pokud žádný člen rady nebude odpovědností za formaci pověřen, koordinátor po poradě s delegátem/kou pověří touto službou některého člena Sdružení.

Čl. 22

Úkoly členů místní rady

Rádcům, kteří přijímají zodpovědnost za řízení a animaci, jsou svěřeny různé úkoly. Prvním z nich je volba koordinátora a rozdělení funkcí (hospodář, sekretář, rádce zodpovědný za formaci atd.).

§ 1. Místní koordinátor má za úkol:

- svolávat setkání rady a předsedat jim; koordinovat činnost rady a zajišťovat plnění přijatých rozhodnutí;
- informovat místní společenství o aktivitách plánování a hodnocení provedených provinciální radou;
- zastupovat Sdružení a jménem rady udržovat kontakty s církevními i laickými organizacemi a také s dalšími skupinami salesiánské rodiny;

- účastnit se místních porad salesiánské rodiny;
- v naléhavých případech přijímat rozhodnutí v rámci kompetencí místní rady a dodatečně o nich místní radu informovat;
- předkládat provinciální radě žádosti o přijetí aspirantů do Sdružení;
- na konci tříletého funkčního období vypracovat zprávu o činnosti, zajistit volby nové rady a zajistit předání funkcí mezi končící a nastupující radou;
- krátce po hlasování společně s nově zvolenými členy rady určit, kdy bude místní společenství informováno o rozdělení funkcí.

§ 2. Místní hospodář má za úkol:

- pečovat o majetek Sdružení v rámci místního společenství;
- vybízet členy Sdružení k ekonomické a misijní solidaritě;
- zajišťovat financování naplánovaných činností;
- hledat různé zdroje podpory a ekonomické pomoci, a to i mimo Sdružení;
- povzbuzovat členy Sdružení k projevům solidarity v naléhavých případech;
- vybírat finanční příspěvky určené pro hlavního představeného k řešení naléhavých případů;
- podporovat fondy misijní solidarity založené provinciální a světovou radou;

- průběžně aktualizovat účetnictví místního společenství;
- předkládat místní radě rozpočet a výkaz hospodaření;
- každoročně předkládat provinciální radě zprávu o výsledcích hospodaření.

§ 3. Místní sekretář má za úkol:

- psát zápis z jednání rady;
- spolupracovat s koordinátorem na právních úkonech vůči církvi a občanské společnosti;
- průběžně aktualizovat archiv rady;
- každé tři roky oznamovat provinciální radě aktuální údaje;

§ 4. Zodpovědný za formaci, po dohodě s provinciální radou, má za úkol:

- připravovat formační plán pro aspiranty;
- připravovat roční plán trvalé formace;
- sledovat společně s delegátem nebo delegátkou specifické aspekty formace.

Čl. 23

Delegáti a delegátky

§ 1. Prostřednictvím delegátů a delegátek provinciálové nebo provinciální představené zajišťují animaci místních společenství, která byla ustavena u jejich děl nebo připojena k jejich provinciím.

§ 2. Každá místní rada má místního delegáta nebo místní delegátku. Každá provinciální rada má provinciálního delegáta a provinciální delegátku, světová rada má světového delegáta a světovou delegátku. Ti jsou duchovními animátory a výchovně-pastoračními průvodci zodpovědnými zejména za salesiánskou formaci.⁵³ Podle čl. 26 Stanov jsou právoplatnými členy rad.

§ 3. Delegáty a delegátky na místní a provinciální úrovni jmenuje provinciál nebo provinciální představená. Berou při tom ohled na mínění členů příslušné rady a podle možností na potřeby místních společenství.

§ 4. Jestliže místní společenství není ustaveno u salesiánského díla SDB nebo FMA, může provinciál jmenovat místním delegátem salesiána spolupracovníka, salesiánku spolupracovnicí⁵⁴ nebo jiného člena salesiánské rodiny, kteří jsou k tomu odpovídajícím způsobem připraveni.

§ 5. Delegát nebo delegátka, je-li to nutné nebo vhodné, mohou zastávat svůj úkol v několika místních společenstvích současně.

§ 6. Provinciální delegáti a delegátky pomáhají delegátům a delegátkám místních společenství v duchovní animaci salesiánů spolupracovníků a ve spoluodpovědnosti za salesiánskou formaci.

⁵³ CIC, 317, § 2

⁵⁴ Srov. DBP V, 5

§ 7. Provinciální delegáti a delegátky, ve shodě s regionálním a světovým delegátem a delegátkou, nabízejí všem delegátům a delegátkám příslušné provincie aktivity zaměřené na vzdělávání a formaci. Tato nabídka je otevřená i všem zodpovědným ve Sdružení a týká se salesiánského charismatu se zvláštním zřetelem na jejich úkol duchovní animace.

Čl. 24

Organizace provincií a provinciálních rad

§ 1. Místní společenství, která patří k příslušnému území stanovenému hlavním představeným a světovou radou, tvoří provincii.

§ 2. Sdružení na provinciální úrovni řídí kolektivním způsobem provinciální rada.

§ 3. Členy provinciální rady volí rádci místních společenství během provinciálního kongresu. Provinciální rada se skládá z vhodného počtu rádců – od čtyř do dvanácti, provinciálního delegáta SDB a provinciální delegátky FMA. Delegáti mají hlasovací právo.

§ 4. Každá provinciální rada zvolí ze svých laických členů:

- koordinátora;
- hospodáře;
- sekretáře;
- rádce zodpovědného za formaci;
- rádce, kteří mají zodpovědnost za další oblasti.

§ 5. Zvolení členové provinciální rady zůstávají ve své funkci tři roky a mohou být bez přerušení znovu zvoleni na jedno následující tříleté období. Po skončení jejich druhého mandátu mohou být znovu zvoleni až po tříleté přestávce.

Zvolení rádcové se po volbě sejdou a určí, jak si mezi sebou rozdělí úkoly. Rozdělení úkolů může být provedeno tajným nebo veřejným hlasováním.

Čl. 25

Úkoly provinciální rady v její službě

K tomu, aby přispěla k plnění apoštolátních cílů Sdružení a k zajištění jeho chodu, má provinciální rada, ve společenství se světovou radou, tyto úkoly:

§ 1.

- zajišťovat uskutečňování směrnic Sdružení a koordinovat jeho formační a apoštolátní iniciativy;
- povzbuzovat místní společenství a podporovat činnost jejich rad;
- každý rok spolu s místními radami stanovit dvě formační setkání v souladu se směrnicemi Sdružení;

§ 2.

- vydávat potvrzení o vstupu do Sdružení na základě návrhu místní rady;
- propouštět ze Sdružení na základě společného rozhodnutí;

§ 3.

- vytvářet vztahy jednoty a společenství s místními radami a se světovou radou;
- posilovat charismatické pouto se Společností svatého Františka Saleského, Institutem Dcer Panny Marie Pomocnice a s dalšími skupinami salesiánské rodiny;
- vyjadřovat se ke jmenování provinciálního delegáta a provinciální delegátky;

§ 4.

- podporovat obnovování slibu salesiánů spolupracovníků jako významný impuls pro jejich věrnost v povolání;
- podporovat účast na duchovních cvičeních, která jsou silným podnětem k prohloubení salesiánské spirituality a v jejichž rámci se obnovou slibu vyjadřuje věrnost povolání;
- připravovat formační iniciativy, které posilují věrnost členů salesiánskému povolání a jejich aktivní zapojení do života Sdružení;

§ 5.

- přijímat a kontrolovat výsledky hospodaření místních společenství;
- schvalovat návrh rozpočtu a posílat ho místním radám;
- schvalovat finanční výkaz vlastního hospodaření a posílat ho světové radě;
- svolávat a organizovat provinciální kongres;

- podporovat účast místních společenství na činnosti organizované regionální radou;
- zajistit správu majetku Sdružení v provincii.

Čl. 26

Úkoly členů provinciální rady

Rádcům, kteří přijímají zodpovědnost za řízení, jsou svěřeny různé úkoly.

§ 1. Provinciální koordinátor má za úkol:

- svolávat setkání rady a předsedat jim, koordinovat práci rady, zajišťovat plnění přijatých rozhodnutí;
- zastupovat Sdružení a jménem rady udržovat kontakty s církevními i laickými organizacemi, a také s jednotlivými skupinami salesiánské rodiny;
- v naléhavých případech přijímat rozhodnutí v rámci kompetencí provinciální rady a dodatečně o nich radu informovat;
- po dohodě s místními zodpovědnými doprovázet spolupracovníky, kteří nemohou udržovat pravidelný kontakt s místním společenstvím;
- spolupracovat se světovým rádcem příslušného regionu, podporovat jeho iniciativy a informovat ho o životě a činnosti v provincii;
- aktivně se účastnit provinciálních porad salesiánské rodiny;

– na konci každého tříletého období vypracovat zprávu o činnosti, zajistit volbu nové rady a postarat se o pečlivé předání funkcí mezi končící a nastupující radou.

§ 2. Provinciální hospodář má za úkol:

- pečovat o majetek Sdružení;
- podněcovat místní společenství k ekonomické a misijní solidaritě;
- hledat různé zdroje podpory a ekonomické pomoci;
- podporovat vytváření a fungování fondů solidarity určené na pomoc v naléhavých případech;
- průběžně aktualizovat účetnictví provincionální rady;
- předkládat provinciální radě rozpočet a výkaz hospodaření;
- každoročně předkládat světové radě zprávu o výsledcích hospodaření.

§ 3. Provinciální sekretář má za úkol:

- spolupracovat s koordinátorem v právních úkonech vůči církvi a občanské společnosti;
- psát zápis z jednání rady;
- průběžně aktualizovat archiv rady;
- každé tři roky oznamovat světové radě aktuální údaje týkající se provincie.

§ 4. Rádce zodpovědný za formaci má za úkol:

- připravovat formační plán pro aspiranty a koordinovat ho s těmi, kdo jsou na místní úrovni zodpovědní za formaci;
- sestavovat plány trvalé formace na provinciální úrovni;
- sledovat společně s delegátem nebo delegátkou specifické aspekty formace v provincii.

Čl. 27

Specifické úkoly provinciální rady

§ 1. Úkolem provinciální rady je se souhlasem provinciála SDB nebo provinciální představené FMA zřizovat, spojovat a rušit místní společenství. Uskutečňuje se to prostřednictvím dekretů podepsaných provinciálním koordinátorem.

Pro zřízení místních společenství mimo díla SDB nebo FMA je potřebný písemný souhlas diecézního biskupa.

§ 2. Spojení místního společenství založeného při díle FMA s místním společenstvím při díle SDB se uskutečňuje kolektivním rozhodnutím provinciální rady po vyslechnutí příslušných místních rad a se souhlasem provinciála a provinciální představené. Spojení je potvrzeno dekretem podepsaným provinciálním koordinátorem.

Nestanoví-li dekret o spojení jinak, přebírá nové místní společenství ekonomickou situaci obou spojujících se místních společenství.

§ 3. Provinciální rada zkoumá a řeší pastorační a apoštolátní problematiku tak, aby bylo dosaženo záměrů a plánů provincie. K účasti na těchto jednáních může pozvat odborníky

s potřebnou kvalifikací, kteří mohou, ale nemusí být členy salesiánské rodiny.

§ 4. V místech, kde to salesiánské poslání vyžaduje, nalezne provinciální rada způsob, jak tam zřídit místní společenství.

Čl. 28

Provinciální kongres

§ 1. Provinciálního kongresu se účastní členové provinciální rady a všech místních rad včetně delegátů a delegátek.

§ 2. Provinciální kongres svolává provinciální koordinátor, obvykle jednou za rok. Obsahem jednání kongresu je hodnocení a plánování činnosti.

§ 3. Jednou za tři roky svolává provinciální koordinátor kongres, jehož součástí jsou volby do provinciální rady.

§ 4. Úkolem provinciálního kongresu je:

– na základě pokynů světové rady stanovit pro provinciální radu konkrétní doporučení týkající se formace a salesiánského poslání;

– posuzovat život Sdružení v provincii;

– volit provinciální radu způsobem stanoveným volebními pravidly kongresu.

§ 5. Způsob organizace voleb a účasti v nich je stanoven ve volebních pravidlech kongresu, která vypracuje provinciální rada a schvaluje světová rada.

Čl. 29

Regionální kongres

§ 1. Regionálního kongresu se účastní členové provinciálních rad regionu a členové regionální rady, pokud existuje.

§ 2. Regionální kongres je svoláván světovou radou prostřednictvím světového rádce příslušného regionu.

§ 3. Regionální kongres může být volební nebo se může zabývat rozvojem salesiánského ducha ve Sdružení.

Úkoly regionálního kongresu jsou:

- sestavit volební pravidla regionálního kongresu a předložit je ke schválení světové radě;
- zvolit světového rádce regionu způsobem schváleným hlavním představeným, přičemž počet hlasujících řeholníků nesmí překročit jednu třetinu přítomných osob s hlasovacím právem;
- periodicky prověřovat stav Sdružení v regionu a vydávat operativní směrnice.

Čl. 30

Služba hlavního představeného

§ 1. Hlavní představený oživuje odkaz Dona Boska. Jemu náleží trojí úřad: je nástupcem Dona Boska, společným otcem a středem jednoty celé salesiánské rodiny.⁵⁵

⁵⁵ Srov. DBP V, 3; Srov. Charta identity, čl. 13

Prísluší mu charismatický úkol predkládať nezbytné pokyny, ktoré zaručí plodnosť ducha, rozvoj Sdružení a rúst jeho formáčných a apoštolátných iniciatív.

§ 2. Hlavný predstavený vykonáva svoju službu osobne, prostredníctvom svojho vikára alebo iného zástupcu. Obvykle pri tom využíva spoluprácu svetovej rady salesiánov spolupracovníkov, predovšetkým s cieľom starať sa o duchovnú úroveň Sdružení a uvádzať v súlad formáciu a apoštolát.

Čl. 31

Svetová rada a jej úkoly

§ 1. Pro dosažení apoštolátných cieľov Plánu apoštolátskeho života spolupracuje hlavný predstavený so svetovou radou. Tak je zabezpečená väčšia akceschopnosť a spoluodpovednosť.

§ 2. Svetová rada spolupracuje s hlavným predstaveným a s jeho vikárom pri vedení a animácii Sdružení; jedná sa o iniciatívy, ktoré animujú svetoví rádcovia a ktoré sú zamerané na formáciu, apoštolát, organizáciu a administratívu.

§ 3. Svetovú radu tvorí:

- svetový koordinátor;
- svetový hospodár;
- svetový sekretár;
- svetový delegát SDB;
- svetová delegátka FMA;

– světoví rádcí zvolení v jednotlivých regionech příslušnými regionálními kongresy.

§ 4. Úkoly světové rady jsou:

- zajišťovat spojení všech regionů s hlavním představeným;
- sledovat situaci v různých regionech a seznamovat s ní hlavního představeného;
- poskytovat hlavnímu představenému vhodné a užitečné informace, aby mohl vydávat správná rozhodnutí a pokyny;
- zajišťovat plnění jednotlivých rozhodnutí a pokynů hlavního představeného.

§ 5. Specifické úkoly světových rádců stanoví rada současně se jmenováním světového koordinátora na svém prvním zasedání. Udělá to prostřednictvím zvláštní směrnice, která vychází z Plánu apoštolského života; v ní je též stanoven způsob účasti rádců na setkáních světové rady.

§ 6. Světová rada schvaluje směrnice předložené příslušnými orgány na provinciální úrovni.

§ 7. Světová rada předkládá hlavnímu představenému ke schválení směrnice světové rady a pravidla světového kongresu. Způsob volby světových rádců se řídí kánonem 164 Kodexu kanonického práva.

§ 8. Světová rada zajišťuje animaci na světové úrovni v hlavních jazycích Sdružení s využitím odpovídajících komunikačních prostředků.

§ 9. Regiony, které v současnosti tvoří Sdružení, jsou:

- Latinská a Jižní Amerika
- Afrika a Madagaskar
- Asie Východ a Oceánie
- Asie Jih
- Brazílie
- Evropa Střed a Východ
- Evropa Střed a Západ
- Pyrenejský poloostrov
- Amerika Střed
- Itálie, Blízký Východ a Malta
- Tichomoří a Karibik

Čl. 32 **Činnost světové rady**

§ 1. Pro usnadnění práce a zvýšení efektivity používá světová rada světový výkonný sekretariát, který tvoří světový koordinátor, světový sekretář, světový hospodář, světový delegát SDB a světová delegátka FMA.

§ 2. Jména tří kandidátů na koordinátora světové rady, kteří nutně nemusejí být členy světové rady, navrhnou hlavnímu představenému rádci světové rady, světový delegát SDB a světová delegátka FMA.

V tajném hlasování se volí světový hospodář a světový sekretář, kteří mohou být vybráni též z řad salesiánů spolupracovníků mimo světovou radu. V případě, že by do některé z těchto funkcí byl zvolen člen světové rady zvolený v určitém regionu, nastoupí na místo světového rádce kandidát s druhým nejvyšším počtem hlasů v příslušném regionu.

§ 3. Všichni volení členové světové rady zůstávají ve své funkci šest let a zpravidla nejsou znovu voleni pro následující šestileté období.

§ 4. Směrnice světové rady jsou platné až po schválení hlavním představeným.

§ 5. K účasti na práci světové rady mohou být přizváni též bývalí světoví koordinátoři, bývalí delegáti a bývalé delegátky, nemají však hlasovací právo.

Čl. 33 **Světový kongres**

§ 1. Světový kongres je nejvyšší reprezentací Sdružení. Na něm se salesiáni spolupracovníci, zastupující všechny regiony, shromažďují ve společenství a v jednotě s hlavním představeným. Toto shromáždění je organizováno způsobem stanoveným pro jednotlivé případy, a to podle specifických cílů kongresu.

§ 2. Světový kongres je nejčastěji svoláván s těmito cíli:

- schvalovat změny v Plánu apoštolského života;
- jednat na světové úrovni o specifických tématech;
- přijímat prováděcí směrnice k tématům určeným k projednání;
- oslavit zvláště důležité okamžiky v životě a dějinách Sdružení a církve.

§ 3. Účastníky světového kongresu jsou:

- nejvyšší představený Sdružení, tedy hlavní představený Kongregace salesiánů Dona Boska,
- vikář hlavního představeného, rádce pro salesiánskou rodinu,
- představená Dcer Panny Marie Pomocnice (nebo její delegátka),
- členové světové rady:
 - světový koordinátor,
 - světový delegát SDB,
 - světová delegátka FMA,
 - členové světového výkonného sekretariátu, světoví rádci zatupující 11 regionů,
- provinciální koordinátoři,
- jeden nebo více zástupců z každé provincie podle kritéria uvedeného v pravidlech kongresu,
- delegát SDB nebo delegátka FMA každé provincie s tím, že řeholníci a řeholnice s hlasovacím právem nesmějí překročit jednu třetinu hlasujících účastníků kongresu.

§ 4. Hlavní představený na návrh světové rady Sdružení stanoví téma, místo konání a účastníky řádných i mimořádných světových kongresů. Organizací kongresu pověří světový výkonný sekretariát.

Světový koordinátor zajišťuje výkonnou a technickou koordinaci.

Čl. 34

Regionální rada

§ 1. Světová rada může se souhlasem hlavního představeného umožnit vznik regionálních rad pro oblasti s více provinciemi, které jsou jazykově a kulturně příbuzné.

§ 2. Cílem regionálních rad je animace Sdružení v regionu, tedy vytváření v duchu společenství účinnější spolupráce provinciálních rad se světovou radou. Každá regionální rada je místem pro sdílení formačních a apoštolátních plánů jednotlivých provincií ve prospěch celého regionu.

§ 3. Regionální radu tvoří: světový rádce zvolený v příslušném regionu, který jí předsedá, provinciální koordinátoři, regionální delegát SDB a regionální delegátka FMA. Podle potřeby ji mohou tvořit i další salesiáni spolupracovníci, což je pak obsaženo ve směrnici této rady.

§ 4. Regionálního delegáta jmenuje regionální rádce SDB; regionální delegátku jmenuje hlavní představená na návrh konference provinciálních představených dané oblasti.

§ 5. Způsoby setkávání a organizace regionální rady jsou stanoveny v „Kritériích animace a činnosti“, které vypracovala světová rada.

Čl. 35

Směrnice

Aby principy a předpisy Pravidel byly pružné a přizpůsobené místním podmínkám, v nichž Sdružení působí, mohou animační a řídicí orgány, uvedené v Pravidlech, vydávat pro

rozvoj salesiánského charismatu a života Sdružení směrnic, které budou integrovat nebo aplikovat specifické aspekty Pravidel týkající se řízení a animace místních společenství.

Každá směrnice (místní a provinciální) bude projednána příslušnou radou a schválena absolutní většinou členů s hlasovacím právem. Následně bude směrnice předložena radě bezprostředně vyššího stupně k definitivnímu schválení.

Stejným způsobem se postupuje i při schvalování úprav směrnic.

Čl. 36

Správa majetku Sdružení

Hlavní představený spolu se světovou radou spravuje majetek Sdružení na světové úrovni.

Jako kompetentní autorita uděluje povolení místním a provinciálním radám k mimořádným správním úkonům a k prodeji majetku, nevyžaduje-li to souhlas Apoštolského stolce. Platí ustanovení čl. 39 § 3 Stanov a dokumentu Animare la Solidarietà Economica.

Čl. 37

Závěrečná ustanovení

§ 1. Salesiáni spolupracovníci ať zachovávají a aplikují tato Pravidla.

§ 2. Návrh úprav musí obsahovat:

– jasné a detailní zdůvodnění úpravy;

- konkrétní cíle, které se úpravou sledují;
- návrh formulace příslušného odstavce.

Proces provedení úpravy stanoví Světová rada se souhlasem hlavního představeného.

§ 3. Pravidla mohou být upravena na návrh nejvyššího představeného Sdružení, světové rady nebo provinciálních rad. Nejvyššímu představenému Sdružení vždy přísluší schvalovat změny, které pak budou vhodným způsobem zveřejněny.

ZKRATKY

Citace z Bible – Český ekumenický překlad

Církevní dokumenty

- AA Apostolicam actuositatem (O apoštolátu laiků) – dekret Druhého vatikánského koncilu
- GE Gravissimum educationis (O křesťanské výchově) – deklarace Druhého vatikánského koncilu
- GS Gaudium et spes (Radost a naděje) – konstituce Druhého vatikánského koncilu
- ChL Christifideles laici – apoštolská exhortace Jana Pavla II.
- CIC Kodex kanonického práva
- LG Lumen gentium (Světlo národů) – konstituce Druhého vatikánského koncilu

Salesiánské zkratky

- ACS Akta hlavní rady SDB
- ASC Associazione Salesiani Cooperatori – Sdružení salesiánů spolupracovníků
- DBP Don Bosco: Pravidla salesiánských spolupracovníků – DB Regolamenti (rok vydání 1876)
- FMA Figlie di Maria Ausiliatrice – Dcery Panny Marie Pomocnice
- MB Memorie biografiche – Životopisné paměti (Dona Boska)
- RSS Ricerche storiche salesiane – Salesiánský historický institut
- SC Salesiano Cooperatore – Salesián spolupracovník
- SDB Salesiani Don Bosco – Salesiáni Dona Boska

Obsah

STANOVY	9
Předmluva	10
Kap. I Salesián spolupracovník a salesiánka spolupracovnice v salesiánské rodině a ve světě	11
Kap. II Apoštolátní úsilí salesiána spolupracovníka a salesiánky spolupracovnice.....	16
Kap. III Salesiánský duch salesiána spolupracovníka a salesiánky spolupracovnice.....	22
Kap. IV Salesián spolupracovník a salesiánka spolupracovnice ve společenství a spolupráci ..	28
Kap. V Členství a formace salesiána spolupracovníka a salesiánky spolupracovnice.....	33
Kap. VI Uspořádání Sdružení.....	38
Závěr	44

PRAVIDLA.....	45
Úvod.....	46
Kap. I Apoštolátní úsilí salesiána spolupracovníka a salesiánky spolupracovnice.....	46
Kap. II Salesiáni spolupracovníci ve společenství a spolupráci.....	51
Kap. III Salesiánský duch salesiánů spolupracovníků	56
Kap. IV Členství a formace salesiánů spolupracovníků..	58
Kap. V Uspořádání Sdružení.....	64

Určeno pro vnitřní potřebu Sdružení salesiánů
spolupracovníků v České republice.

Praha, červen 2015